

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2017/C 293/01	Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>	1
---------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2017/C 293/02	Cauza C-60/15 P: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 13 iulie 2017 – Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH/Comisia Europeană [Recurs — Dreptul de acces la documente deținute de instituțiile Uniunii Europene — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Excepții de la dreptul de acces — Articolul 4 alineatul (3) primul paragraf — Protecția procesului decizional al acestor instituții — Mediu — Convenția de la Aarhus — Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 — Articolul 6 alineatul (1) — Interes public pentru divulgarea unor informații privind mediul — Informații transmise de autoritățile germane Comisiei Europene, care privesc instalații situate pe teritoriul german care intră sub incidența legislației Uniunii referitoare la sistemul de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră — Refuz parțial al accesului]	2
2017/C 293/03	Cauza C-633/15: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 13 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Regatul Unit) – London Borough of Ealing/Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs [Trimitere preliminară — Fiscalitate — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Scutiri pentru prestările de servicii strâns legate de sport — Articolul 133 — Excluderea scutirii în cazul unui risc de denaturări ale concurenței în dezavantajul întreprinderilor comerciale supuse TVA-ului — Prestări de servicii efectuate de organisme de drept public fără scop lucrativ]	3

2017/C 293/04	Cauza C-651/15 P: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 13 iulie 2017 – Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) și alții/Comisia Europeană, Agenția Europeană pentru Produse Chimice, Assogalvanica și alții [Recurs — Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 (REACH) — Articolul 58 alineatul (2) — Autorizare — Substanțe care prezintă motive de îngrijorare deosebită — Excepție — Regulament care modifică anexa XIV la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 — Incluziunea trioxidului de crom în lista substanțelor supuse autorizării]	3
2017/C 293/05	Cauza C-701/15: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 13 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Italia) – Malpensa Logistica Europa SpA/SEA – Società Esercizi Aeroportuali SpA (Trimitere preliminară — Achiziții publice — Transporturi — Noțiunea „exploatarea unei regiuni geografice în scopul punerii la dispoziția transportatorilor aerieni a aeroporturilor sau a altor terminale de transport” — Directivele 2004/17/CE și 96/67/CE — Reglementare națională care nu prevede nicio procedură prealabilă de cerere de ofertă pentru atribuirea spațiilor aeroportuare)	4
2017/C 293/06	Cauza C-76/16: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 13 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovacia) – INGSTEEL spol. sro, Metrostav as/Úrad pre verejné obstarávanie [Trimitere preliminară — Achiziții publice — Directiva 2004/18/CE — Articolul 47 alineatele (1), (4) și (5) — Capacitate economică și financiară a ofertantului — Directivele 89/665/CEE și 2007/66/CE — Cale de atac jurisdicțională împotriva unei decizii de excludere a unui ofertant de la o procedură de cerere de ofertă — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 47 — Dreptul la o cale de atac efectivă]	5
2017/C 293/07	Cauza C-89/16: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 13 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovacia) – Radosław Szoja/Sociálna poisťovňa [„Trimitere preliminară — Aplicarea regimurilor de securitate socială — Lucrători migranți — Persoană care desfășoară o activitate salariată și o activitate independentă în două state membre diferite — Stabilirea legislației aplicabile — Regulamentul (CE) nr. 883/2004 — Articolul 13 alineatul (3) — Regulamentul (CE) nr. 987/2009 — Articolul 14 alineatul (5b) — Articolul 16 — Efectele deciziilor Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială — Inadmisibilitate”]	6
2017/C 293/08	Cauza C-129/16: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 13 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungaria) – Túrkevei Tejtermelő Kft./Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség (Trimitere preliminară — Mediu — Articolele 191 și 193 TFUE — Directiva 2004/35/CE — Aplicabilitate ratione materiae — Poluarea aerului prin incinerare ilegală de deșeuri — Principiul poluatorului plătește — Reglementare națională care stabilește o răspundere solidară între proprietarul terenului pe care s-a generat poluarea și poluator)	6
2017/C 293/09	Cauza C-133/16: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 13 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour d’appel de Mons – Belgia) – Christian Ferenschild/JPC Motor SA [Trimitere preliminară — Vânzare de bunuri de consum și garanțiile conexe — Directiva 1999/44/CE — Articolul 5 alineatul (1) — Perioadă de răspundere a vânzătorului — Termen de prescripție — Articolul 7 alineatul (1) al doilea paragraf — Bunuri de ocazie — Limitare convențională a răspunderii vânzătorului]	7
2017/C 293/10	Cauza C-151/16: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 13 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos vyriausioji administracinis teismas – Lituania) – „Vakarų Baltijos laivų statykla” UAB/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos [Trimitere preliminară — Directiva 2003/96/CE — Impozitarea produselor energetice și a electricității — Articolul 14 alineatul (1) litera (c) — Scutirea produselor energetice utilizate drept combustibil pentru navigația pe apele Uniunii Europene și pentru producerea de electricitate la bordul ambarcațiunilor — Combustibil utilizat de o navă pentru a naviga din locul în care a fost construită până într-un port din alt stat membru pentru a prelua de acolo prima sa încărcătură comercială]	8

2017/C 293/11	Cauza C-193/16: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 13 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Superior de Justicia del País Vasco – Spania) – E/Subdelegación del Gobierno en Álava [Trimitere preliminară — Cetățenia Uniunii — Dreptul de liberă circulație și de liberă ședere pe teritoriul statelor membre — Directiva 2004/38/CE — Articolul 27 alineatul (2) al doilea paragraf — Restrângere a dreptului de intrare și a dreptului de ședere pentru motive de ordine publică, siguranță publică sau sănătate publică — Expulzare de pe teritoriu din motive de ordine publică sau siguranță publică — Conduită care constituie o amenințare reală, prezentă și suficient de gravă la adresa unui interes fundamental al societății — Amenințare reală și prezentă — Noțiune — Cetățean al Uniunii care are reședința în statul membru gazdă în care execută o pedeapsă cu închisoarea pronunțată pentru sancționarea unor infracțiuni repetate de abuz sexual asupra minorilor]	9
2017/C 293/12	Cauza C-354/16: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 13 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Arbeitsgericht Verden – Germania) – Ute Kleinsteuber/Mars GmbH (Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 2000/78/CE — Articolele 1, 2 și 6 — Egalitate de tratament — Interdicția oricărei discriminări pe motive de sex — Pensie ocupațională — Directiva 97/81/CE — Acordul-cadru privind munca pe fracțiune de normă — Clauza 4 punctele 1 și 2 — Modalități de calcul al drepturilor de pensie dobândite — Reglementarea unui stat membru — Tratat diferit aplicat lucrătorilor pe fracțiune de normă)	9
2017/C 293/13	Cauza C-368/16: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 13 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Højesteret – Danemarca) – Assens Havn/Navigators Management (UK) Limited [Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Competență în materie de asigurări — Legislație națională care prevede, în anumite condiții, dreptul persoanei vătămate de a introduce o acțiune în justiție direct împotriva asigurătorului persoanei responsabile de producerea unui accident — Clauză atributivă de competență încheiată între asigurător și autorul prejudiciului]	10
2017/C 293/14	Cauza C-388/16: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 13 iulie 2017 – Comisia Europeană/Regatul Spaniei [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Hotărârea Curții de constatare a neîndeplinirii obligațiilor — Neexecutare — Articolul 260 alineatul (2) TFUE — Sancțiuni pecuniare — Sumă forfetară]	11
2017/C 293/15	Cauza C-433/16: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 13 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte suprema di cassazione – Italia) – Bayerische Motoren Werke AG/Acacia Srl [Trimitere preliminară — Competență judiciară în materie civilă și comercială — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Proprietate intelectuală — Desene sau modele industriale comunitare — Regulamentul (CE) nr. 6/2002 — Articolele 81 și 82 — Acțiune în constatarea inexistenței unei contrafaceri — Competența instanțelor din domeniul desenelor sau modelelor industriale comunitare din statul membru pe teritoriul căruia are domiciliul pârâtului]	11
2017/C 293/16	Cauza C-231/17 P: Recurs introdus la 3 mai 2017 de Vatseva împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a cincea) din 7 aprilie 2017 în cauza T-920/16, Vatseva/Curtea Europeană a Drepturilor Omului	12
2017/C 293/17	Cauza C-293/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 22 mai 2017 – Coöperatie Mobilisation for the Environment UA, Vereniging Leefmilieu/College van gedeputeerde staten van Limburg, College van gedeputeerde staten van Gelderland	12
2017/C 293/18	Cauza C-294/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 22 mai 2017 – Stichting Werkgroep Behoud de Peel/College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant	14
2017/C 293/19	Cauza C-326/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 31 mai 2017 – Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) și alții, cealaltă parte din procedură: Z	16

2017/C 293/20	Cauza C-330/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 2 iunie 2017 – Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V./Germanwings GmbH	16
2017/C 293/21	Cauza C-367/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundespatentgericht (Germania) la 13 iunie 2017 – S/EA și alții	17
2017/C 293/22	Cauza C-369/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 16 iunie 2017 – Shajin Ahmed/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal	19
2017/C 293/23	Cauza C-388/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Högsta förvaltningsdomstolen (Suedia) la 29 iunie 2017 – Konkurrensverket/SJ AB	19
2017/C 293/24	Cauza C-392/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Oradea (România) la data de 29 iunie 2017 – Sindicatul Energia Oradea/SC Termoelectrica SA	20
2017/C 293/25	Cauza C-399/17: Acțiune introdusă la 3 iulie 2017 – Comisia Europeană/Republica Cehă	20
2017/C 293/26	Cauza C-404/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen (Suedia) la 6 iulie 2017 – A/Migrationsverket Förvaltningsprocessenheten Malmö	21
2017/C 293/27	Cauza C-416/17: Acțiune introdusă la 10 iulie 2017 – Comisia Europeană/Republica Franceză	22
2017/C 293/28	Cauza C-419/17 P: Recurs introdus la 11 iulie 2017 de Deza, a.s. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 11 mai 2017 în cauza T-115/15, Deza, a.s./ECHA	23
2017/C 293/29	Cauza C-427/17: Acțiune introdusă la 14 iulie 2017 – Comisia Europeană/Irlanda	24
2017/C 293/30	Cauza C-428/17 P: Recurs introdus la 15 iulie 2017 de Meta Group Srl împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 4 mai 2017 în cauza T-744/14, Meta Group/Comisia	25
2017/C 293/31	Cauza C-450/17 P: Recurs introdus la 26 iulie 2017 de Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra extinsă) din 16 mai 2017 în cauza T-122/15, Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank/Banca Centrală Europeană	27

Tribunalul

2017/C 293/32	Cauza T-644/14: Hotărârea Tribunalului din 20 iulie 2017 – ADR Center/Comisia [„Sprijin financiar — Programul general «Drepturi fundamentale și cetățenie» pentru perioada 2007-2013 — Programul specific «Justiție civilă» — Acțiune în anulare — Decizie care constituie titlu executoriu — Articolul 299 TFUE — Competența autorului actului — Principiul bunei administrări — Cerere prin care se urmărește dispunerea de către Comisie a plății sumei restante datorate în temeiul unor convenții de subvenționare — Recalificare parțială a acțiunii — Clauză compromisorie — Competența Tribunalului — Costuri eligibile”]	29
2017/C 293/33	Cauza T-143/15: Hotărârea Tribunalului din 20 iulie 2017 – Spania/Comisia [„FEGA și FEADR — Cheltuieli excluse de la finanțare — Cheltuieli efectuate de Spania — Ajutoare directe decuplate pentru anii de cerere 2008 și 2009 — Deficiențe în sistemul de control — Stabilirea eşantioanelor de control — Sarcina probei — Ajutoare pentru dezvoltarea rurală a comunității autonome Castilia și León pentru anii de cerere 2009 și 2010 — Controale la fața locului — Controale cheie — Proporționalitate”]	29

2017/C 293/34	Cauza T-287/16: Hotărârea Tribunalului din 20 iulie 2017 – Belgia/Comisia („FEGA și FEADR — Cheltuieli excluse de la finanțare — Cheltuieli efectuate de Belgia — Restituire la export — Lipsa recuperării rezultată din neglijențe imputabile unei agenții a statului membru — Neepuizarea tuturor căilor de atac posibile — Proportionalitate”)	30
2017/C 293/35	Cauza T-309/16: Hotărârea Tribunalului din 20 iulie 2017 – Cafés Pont/EUIPO – Giordano Vini (Art’s Café) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de decădere — Marca Uniunii Europene figurativă Art’s Café — Utilizare serioasă a mărcii — Articolul 15 alineatul (1) și articolul 51 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	31
2017/C 293/36	Cauza T-780/16: Hotărârea Tribunalului din 20 iulie 2017 – Mediaexpert/EUIPO – Mediaexpert (mediaexpert) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene figurativă mediaexpert — Marca națională verbală anterioară mediaexpert — Motiv relativ de refuz — Articolul 53 alineatul (1) litera (a) și articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 — Dovada existenței, a valabilității și a domeniului de protecție ale mărcii anterioare — Certificat de înregistrare a mărcii anterioare — Traducere — Normele 37-39 și norma 98 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 — Încredere legitimă”]	31
2017/C 293/37	Cauza T-812/14: Ordonanța Tribunalului din 19 iulie 2017 – BPC Lux 2 și alții/Comisia („Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Ajutor al autorităților portugheze pentru rezoluția instituției financiare Banco Espírito Santo — Înființarea și capitalizarea unei bănci punte — Decizie prin care ajutorul este declarat compatibil cu piața internă — Lipsa interesului de a exercita acțiunea — Inadmisibilitate”)	32
2017/C 293/38	Cauza T-423/16: Ordonanța Tribunalului din 19 iulie 2017 – De Masi/Comisia [„Acțiune în anulare — Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente privind lucrările grupului Codul de conduită (fiscalitatea întreprinderilor) instituit de Consiliu — Răspuns la cererile inițiale după un acord echitabil — Lipsa unei decizii de confirmare — Inadmisibilitate”]	32
2017/C 293/39	Cauza T-716/16: Ordonanța Tribunalului din 19 iulie 2017 – Pfizer și Pfizer Santé familiale/Comisia („Acțiune în anulare — Uniune vamală — Tarif vamal comun — Nomenclatură tarifară și statistică — Clasificare în nomenclatura combinată — Subpoziții tarifare — Taxe vamale aplicabile mărfurilor clasificate în aceste subpoziții tarifare — Act normativ care presupune măsuri de executare — Neafectare individuală — Inadmisibilitate”)	33
2017/C 293/40	Cauza T-849/16 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 21 iulie 2017 – PGNiG Supply & Trading/Comisia („Măsuri provizorii — Piața internă în sectorul gazelor naturale — Directiva 2009/73/CE — Cerere a Bundesnetzagentur care vizează modificarea condițiilor de derogare de la normele Uniunii pentru exploatarea gazoductului OPAL — Decizie a Comisiei privind modificarea condițiilor de derogare de la normele Uniunii — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”)	34
2017/C 293/41	Cauza T-883/16 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 21 iulie 2017 – Polonia/Comisia („Măsuri provizorii — Piața internă în sectorul gazelor naturale — Directiva 2009/73/CE — Cerere a Bundesnetzagentur care vizează modificarea condițiilor de derogare de la normele Uniunii pentru exploatarea gazoductului OPAL — Decizie a Comisiei privind modificarea condițiilor de derogare de la normele Uniunii — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”)	34
2017/C 293/42	Cauza T-130/17 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 21 iulie 2017 – Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo/Comisia („Măsuri provizorii — Piața internă în sectorul gazelor naturale — Directiva 2009/73/CE — Cerere a Bundesnetzagentur care vizează modificarea condițiilor de derogare de la normele Uniunii pentru exploatarea gazoductului OPAL — Decizie a Comisiei privind modificarea condițiilor de derogare de la normele Uniunii — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”)	35

2017/C 293/43	Cauza T-131/17 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 21 iulie 2017 – Argus Security Projects/SEAE („Procedură de măsuri provizorii — SEAE — Recuperare prin compensare — Cerere de măsuri provizorii — Prejudiciu financiar — Obligația de diligență — Lipsa urgenței”)	35
2017/C 293/44	Cauza T-244/17 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 20 iulie 2017 – António Conde & Companhia/Comisia („Măsuri provizorii — Navă de pescuit — Organizația de Pescuit în Atlanticul de Nord-Vest — Admisibilitate — Cerere de măsuri provizorii — Lipsa interesului”)	36
2017/C 293/45	Cauza T-392/17: Acțiune introdusă la 14 iunie 2017 – TE/Comisia	36
2017/C 293/46	Cauza T-400/17: Acțiune introdusă la 27 iunie 2017 – Deza/Comisia	37
2017/C 293/47	Cauza T-421/17: Acțiune introdusă la 6 iulie 2017 – Leino-Sandberg/Parlamentul	38
2017/C 293/48	Cauza T-422/17: Acțiune introdusă la 10 iulie 2017 – UF/EPSO	38
2017/C 293/49	Cauza T-443/17: Acțiune introdusă la 14 iulie 2017 – António Conde & Companhia/Comisia	39
2017/C 293/50	Cauza T-86/15: Ordonanța Tribunalului din 17 iulie 2017 – Aston Martin Lagonda/EUIPO (Reprezentarea unui calandru poziționat în partea din față a unui autovehicul)	40
2017/C 293/51	Cauza T-88/15: Ordonanța Tribunalului din 17 iulie 2017 – Aston Martin Lagonda/EUIPO (Reprezentarea unui calandru poziționat în partea din față a unui autovehicul)	40
2017/C 293/52	Cauza T-38/17: Ordonanța Tribunalului din 17 iulie 2017 – DQ și alții/Parlamentul	40
2017/C 293/53	Cauza T-203/17: Ordonanța Tribunalului din 20 iulie 2017 – GY/Comisia	41

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene**(2017/C 293/01)***Ultima publicație**

JO C 283, 28.8.2017

Publicații anterioare

JO C 277, 21.8.2017

JO C 269, 14.8.2017

JO C 256, 7.8.2017

JO C 249, 31.7.2017

JO C 239, 24.7.2017

JO C 231, 17.7.2017

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 13 iulie 2017 – Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH/
Comisia Europeană

(Cauza C-60/15 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Dreptul de acces la documente deținute de instituțiile Uniunii Europene — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Excepții de la dreptul de acces — Articolul 4 alineatul (3) primul paragraf — Protecția procesului decizional al acestor instituții — Mediu — Convenția de la Aarhus — Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 — Articolul 6 alineatul (1) — Interes public pentru divulgarea unor informații privind mediul — Informații transmise de autoritățile germane Comisiei Europene, care privesc instalații situate pe teritoriul german care intră sub incidența legislației Uniunii referitoare la sistemul de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră — Refuz parțial al accesului]

(2017/C 293/02)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (reprezentați: S. Altenschmidt și P.-A. Schütter, Rechtsanwälte)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentați: H. Krämer, F. Clotuche-Duvieusart și P. Mihaylova, agenți)

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 11 decembrie 2014, Saint-Gobain Glass Deutschland/Comisia (T-476/12, nepublicată, EU:T:2014:1059).
- 2) Anulează Decizia Comisiei din 17 ianuarie 2013 prin care s-a refuzat accesul integral la lista transmisă Comisiei de Republica Federală Germania în cadrul procedurii prevăzute la articolul 15 alineatul (1) din Decizia 2011/278/UE a Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, în măsura în care acest document conține informații referitoare la anumite instalații ale Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH situate pe teritoriul german, privind alocările provizorii, precum și activitățile și nivelurile de capacitate în raport cu emisiile de dioxid de carbon (CO₂) în cursul anilor 2005-2010, eficiența instalațiilor și cotele de emisii anuale alocate provizoriu pentru perioada cuprinsă între anul 2013 și anul 2020.
- 3) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH în primă instanță, precum și în cadrul prezentului recurs.

⁽¹⁾ JO C 138, 27.4.2015.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 13 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Regatul Unit) – London Borough of Ealing/Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

(Cauza C-633/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Fiscalitate — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Scutiri pentru prestările de servicii strâns legate de sport — Articolul 133 — Excluderea scutirii în cazul unui risc de denaturări ale concurenței în dezavantajul întreprinderilor comerciale supuse TVA-ului — Prestări de servicii efectuate de organisme de drept public fără scop lucrativ]

(2017/C 293/03)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Părțile din procedura principală

Recurent: London Borough of Ealing

Intimați: Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

Dispozitivul

- 1) Articolul 133 al doilea paragraf din Directiva 2006/112 a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că nu se opune reglementării unui stat membru care condiționează acordarea scutirii de taxa pe valoarea adăugată (TVA) organismelor de drept public care efectuează prestări de servicii strâns legate de sport sau de educația fizică, în sensul articolului 132 alineatul (1) litera (m) din directiva menționată, de respectarea cerinței prevăzute la articolul 133 primul paragraf litera (d) din această directivă, în timp ce, pe de o parte, la 1 ianuarie 1989, acest stat membru nu supunea TVA-ului aceste prestări de servicii și, pe de altă parte, prestările de servicii în cauză nu au fost scutite de TVA înainte ca respectarea cerinței respective să fi fost impusă.
- 2) Articolul 133 al doilea paragraf din Directiva 2006/112 trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, în măsura în care aceasta condiționează de respectarea cerinței prevăzute la articolul 133 primul paragraf litera (d) din această directivă acordarea scutirii de TVA organismelor de drept public care efectuează prestări de servicii strâns legate de sport sau de educația fizică, în temeiul articolului 132 alineatul (1) litera (m) din directiva menționată, fără să aplice această condiție și organismelor fără scop lucrativ altele decât cele de drept public care efectuează astfel de prestări de servicii.

⁽¹⁾ JO C 59, 15.2.2016.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 13 iulie 2017 – Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) și alții/Comisia Europeană, Agenția Europeană pentru Produse Chimice, Assogalvanica și alții

(Cauza C-651/15 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 (REACH) — Articolul 58 alineatul (2) — Autorizare — Substanțe care prezintă motive de îngrijorare deosebită — Exceptare — Regulament care modifică anexa XIV la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 — Includerea trioxidului de crom în lista substanțelor supuse autorizării]

(2017/C 293/04)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurenți: Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO), Adolf Krämer GmbH & Co. KG, AgO Argentum GmbH și alte părți (lista completă în cererea de recurs) (reprezentanți: C. Mereu, avocat, J. Beck, Solicitor)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: K. Mifsud-Bonnici și K. Talabér-Ritz, agenți), Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) (reprezentanți: W. Broere și M. Heikkilä, agenți), Assogalvanica, Ecometal, Comité européen des traitements de surfaces (CETS) și alte părți (lista completă în cererea de recurs) (reprezentanți: C. Mereu, avocat, J. Beck, Solicitor)

Interveniente în susținerea Comisiei Europene: Republica Franceză (reprezentanți: D. Colas și J. Traband, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) *Obligă Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) și pe ceilalți recurenți ale căror denumiri figurează în anexa I la prezenta hotărâre să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Comisia Europeană.*
- 3) Republica Franceză și ECHA suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 78, 29.2.2016.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 13 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Italia) – Malpensa Logistica Europa SpA/ SEA – Società Esercizi Aeroportuali SpA

(Cauza C-701/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Achiziții publice — Transporturi — Noțiunea „exploatarea unei regiuni geografice în scopul punerii la dispoziția transportatorilor aerieni a aeroporturilor sau a altor terminale de transport” — Directivele 2004/17/CE și 96/67/CE — Reglementare națională care nu prevede nicio procedură prealabilă de cerere de ofertă pentru atribuirea spațiilor aeroportuare)

(2017/C 293/05)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Malpensa Logistica Europa SpA

Pârâtă: SEA – Società Esercizi Aeroportuali SpA

cu participarea: Beta-Trans SpA

Dispozitivul

Articolul 7 din Directiva 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale trebuie să fie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care nu prevede nicio procedură prealabilă de cerere de ofertă publică pentru atribuirile – inclusiv cu titlu temporar – de spații destinate handlingului la sol în aeroporturi care nu sunt însoțite de plata unei remunerații de către administratorul aeroportului.

⁽¹⁾ JO C 136, 18.4.2016.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 13 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovacia) – INGSTEEL spol. sro, Metrostav as/Úrad pre verejné obstarávanie

(Cauza C-76/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Achiziții publice — Directiva 2004/18/CE — Articolul 47 alineatele (1), (4) și (5) — Capacitate economică și financiară a ofertantului — Directivele 89/665/CEE și 2007/66/CE — Cale de atac jurisdicțională împotriva unei decizii de excludere a unui ofertant de la o procedură de cerere de ofertă — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 47 — Dreptul la o cale de atac efectivă]

(2017/C 293/06)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Părțile din procedura principală

Recurente: INGSTEEL spol. sro, Metrostav as

Intimat: Úrad pre verejné obstarávanie

cu participarea: Slovenský futbalový zväz

Dispozitivul

- 1) Articolul 47 alineatul (1) litera (a) și alineatul (4) din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca o autoritate contractantă să excludă un ofertant de la o procedură de achiziții publice pentru motivul că acesta nu îndeplinește condiția privind capacitatea economică și financiară stabilită prin anunțul de participare, referitoare la prezentarea unei declarații din partea unei instituții bancare potrivit căreia aceasta se angajează să acorde un credit în cuantumul stabilit în respectivul anunț de participare și să garanteze ofertantului în cauză disponibilitatea acestui cuantum pe întreaga durată a executării contractului.
- 2) Articolul 47 alineatul (5) din Directiva 2004/18 trebuie interpretat în sensul că, atunci când un anunț de participare impune prezentarea unei declarații din partea unei instituții bancare, potrivit căreia aceasta se angajează să acorde un credit în cuantumul stabilit în respectivul anunț de participare și să garanteze ofertantului în cauză disponibilitatea acestui cuantum pe întreaga durată a executării contractului, împrejurarea că instituțiile bancare cărora ofertantul le-a adresat solicitări nu se consideră în măsură să îi elibereze o declarație în termenii astfel precizați poate constitui un „motiv întemeiat”, în sensul articolului menționat, care autorizează, dacă este cazul, respectivul ofertant să facă dovada capacității sale economice și financiare prin orice alt document pe care autoritatea contractantă îl consideră corespunzător, în măsura în care ofertantul în cauză se afla în imposibilitatea obiectivă de a prezenta referințele solicitate de autoritatea contractantă, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 270, 25.7.2017.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 13 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovacia) – Radosław Szoja/Sociálna poisťovňa

(Cauza C-89/16) ⁽¹⁾

[„*Trimitere preliminară — Aplicarea regimurilor de securitate socială — Lucrători migranți — Persoană care desfășoară o activitate salariată și o activitate independentă în două state membre diferite — Stabilirea legislației aplicabile — Regulamentul (CE) nr. 883/2004 — Articolul 13 alineatul (3) — Regulamentul (CE) nr. 987/2009 — Articolul 14 alineatul (5b) — Articolul 16 — Efectele deciziilor Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială — Inadmisibilitate*”]

(2017/C 293/07)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Părțile din procedura principală

Recurent: Radosław Szoja

Intimată: Sociálna poisťovňa

cu participarea: WEBUNG, s.r.o.

Dispozitivul

Articolul 13 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 465/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012, trebuie interpretat în sensul că, pentru a stabili legislația națională aplicabilă în temeiul acestei dispoziții unei persoane cum este reclamantul din litigiul principal, care desfășoară în mod obișnuit o activitate salariată și o activitate independentă în state membre diferite, trebuie luate în considerare cerințele prevăzute la articolul 14 alineatul (5b) și la articolul 16 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului nr. 883/2004, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 465/2012.

⁽¹⁾ JO C 175, 17.5.2016.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 13 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Szolnoki Közigazgatási és Munkügyi Bíróság – Ungaria) – Túrkevei Tejtermelő Kft./Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

(Cauza C-129/16) ⁽¹⁾

(*Trimitere preliminară — Mediu — Articolele 191 și 193 TFUE — Directiva 2004/35/CE — Aplicabilitate ratione materiae — Poluarea aerului prin incinerare ilegală de deșeuri — Principiul poluatorul plătește — Reglementare națională care stabilește o răspundere solidară între proprietarul terenului pe care s-a generat poluarea și poluator*)

(2017/C 293/08)

Limba de procedură: maghiară

Instanța de trimitere

Szolnoki Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Túrkevei Tejtermelő Kft.

Pârâtă: Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

Dispozitivul

- 1) Dispozițiile Directivei 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului, citite în lumina articolelor 191 și 193 TFUE, trebuie interpretate în sensul că, în măsura în care situația în discuție în litigiul principal intră în domeniul de aplicare al Directivei 2004/35, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere, nu se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care identifică, în afara operatorilor terenurilor pe care s-a generat o poluare ilicită, o altă categorie de persoane răspunzătoare în solidar pentru o asemenea daună adusă mediului, și anume proprietarii terenurilor menționate, fără a fi necesar să se stabilească existența unei legături de cauzalitate între comportamentul proprietarilor și dauna constatată, cu condiția ca această reglementare să fie conformă cu principiile generale ale dreptului Uniunii, precum și cu orice dispoziție relevantă a Tratatelor UE și a actelor de drept derivat al Uniunii.
- 2) Articolul 16 din Directiva 2004/35 și articolul 193 TFUE trebuie interpretate în sensul că, în măsura în care situația în discuție în litigiul principal intră în domeniul de aplicare al Directivei 2004/35, nu se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia proprietarii de terenuri pe care s-a generat o poluare ilicită nu numai că sunt considerați răspunzători în solidar cu operatorii acestor terenuri pentru o asemenea daună adusă mediului, ci li se poate aplica și o amendă de către autoritatea națională competentă, cu condiția ca o asemenea reglementare să fie aptă să contribuie la realizarea obiectivului de protecție sporită, iar modalitățile de stabilire a cuantumului amenzii să nu depășească ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 211, 13.6.2016.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 13 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour d'appel de Mons – Belgia) – Christian Ferenschild/JPC Motor SA

(Cauza C-133/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Vânzare de bunuri de consum și garanțiile conexe — Directiva 1999/44/CE — Articolul 5 alineatul (1) — Perioadă de răspundere a vânzătorului — Termen de prescripție — Articolul 7 alineatul (1) al doilea paragraf — Bunuri de ocazie — Limitare convențională a răspunderii vânzătorului]

(2017/C 293/09)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Mons

Părțile din procedura principală

Apelant: Christian Ferenschild

Intimată: JPC Motor SA

Dispoziitivul

Articolul 5 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 1999 privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe trebuie interpretate în sensul că se opun unei norme dintr-un stat membru care permite ca termenul de prescripție a acțiunii consumatorului să aibă o durată mai scurtă de doi ani de la livrarea bunului atunci când statul membru în cauză a utilizat posibilitatea oferită de a doua dintre dispozițiile menționate ale acestei directive și când vânzătorul și consumatorul au convenit un termen de răspundere a vânzătorului mai scurt de doi ani, și anume de un an, pentru bunul de ocazie respectiv.

⁽¹⁾ JO C 191, 30.5.2016

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 13 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Lituania) – „Vakarų Baltijos laivų statykla” UAB/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Cauza C-151/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Directiva 2003/96/CE — Impozitarea produselor energetice și a electricității — Articolul 14 alineatul (1) litera (c) — Scutirea produselor energetice utilizate drept combustibil pentru navigația pe apele Uniunii Europene și pentru producerea de electricitate la bordul ambarcațiunilor — Combustibil utilizat de o navă pentru a naviga din locul în care a fost construită până într-un port din alt stat membru pentru a prelua de acolo prima sa încărcătură comercială]

(2017/C 293/10)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Părțile din procedura principală

Recurentă: „Vakarų Baltijos laivų statykla” UAB

Intimat: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Dispoziitivul

- 1) Articolul 14 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității trebuie interpretat în sensul că scutirea prevăzută la această dispoziție este aplicabilă combustibilului utilizat pentru a asigura navigația unei nave, fără încărcătură, dintr-un port al unui stat membru, în speță cel în care a fost construită nava, într-un port din alt stat membru, pentru a încărca de acolo mărfuri ce trebuie transportate ulterior într-un port dintr-un al treilea stat membru.
- 2) Articolul 14 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2003/96 trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări a unui stat membru precum cea în discuție în litigiul principal, care exclude aplicarea scutirii prevăzute la această dispoziție pentru motivul că aprovizionarea cu produse energetice a unei nave a fost efectuată fără respectarea cerințelor de formă prevăzute de această reglementare, deși aprovizionarea în cauză este conformă ansamblului condițiilor de aplicare prevăzute de respectiva dispoziție.

⁽¹⁾ JO C 191, 30.5.2016.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 13 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Superior de Justicia del País Vasco – Spania) – E/Subdelegación del Gobierno en Álava

(Cauza C-193/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Cetățenia Uniunii — Dreptul de liberă circulație și de liberă ședere pe teritoriul statelor membre — Directiva 2004/38/CE — Articolul 27 alineatul (2) al doilea paragraf — Restrângere a dreptului de intrare și a dreptului de ședere pentru motive de ordine publică, siguranță publică sau sănătate publică — Expulzare de pe teritoriu din motive de ordine publică sau siguranță publică — Conduită care constituie o amenințare reală, prezentă și suficient de gravă la adresa unui interes fundamental al societății — Amenințare reală și prezentă — Noțiune — Cetățean al Uniunii care are reședința în statul membru gazdă în care execută o pedeapsă cu închisoarea pronunțată pentru sancționarea unor infracțiuni repetate de abuz sexual asupra minorilor]

(2017/C 293/11)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Părțile din procedura principală

Reclamant/apelant: E

Pârâtă/intimată: Subdelegación del Gobierno en Álava

Dispozitivul

Articolul 27 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE, trebuie interpretat în sensul că împrejurarea că o persoană este încarcerată la momentul adoptării deciziei de expulzare, fără să existe o perspectivă de liberare într-un viitor apropiat, nu exclude posibilitatea ca conduita acesteia să constituie, dacă este cazul, o amenințare având caracter real și prezent la adresa unui interes fundamental al societății din statul membru gazdă.

⁽¹⁾ JO C 251, 11.7.2016.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 13 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Arbeitsgericht Verden – Germania) – Ute Kleinsteuber/Mars GmbH

(Cauza C-354/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 2000/78/CE — Articolele 1, 2 și 6 — Egalitate de tratament — Interdicția oricărei discriminări pe motive de sex — Pensie ocupațională — Directiva 97/81/CE — Acordul-cadru privind munca pe fracțiune de normă — Clauza 4 punctele 1 și 2 — Modalități de calcul al drepturilor de pensie dobândite — Reglementarea unui stat membru — Tratament diferit aplicat lucrătorilor pe fracțiune de normă)

(2017/C 293/12)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Arbeitsgericht Verden

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Ute Kleinsteuber

Pârâtă: Mars GmbH

Dispozitivul

- 1) Clauza 4 punctele 1 și 2 din Acordul-cadru privind munca pe fracțiune de normă, încheiat la 6 iunie 1997, care figurează în anexa la Directiva 97/81/CE a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind acordul-cadru cu privire la munca pe fracțiune de normă, încheiat de UCIPE, CEIP și CES, cu modificările ulterioare, și articolul 4 din Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale care, pentru calculul cuantumului unei pensii ocupaționale, face distincție între venitul din muncă inferior plafonului de calcul al contribuțiilor la asigurarea obligatorie de pensii și venitul din muncă superior acestuia și care nu tratează venitul obținut de la un loc de muncă pe fracțiune de normă calculând mai întâi venitul plătit pentru un loc de muncă cu normă întreagă corespunzător, determinând apoi cotele-părți care se află peste și, respectiv, sub plafonul de calcul al contribuțiilor și aplicând în final acest raport la venitul redus rezultat din încadrarea în muncă pe fracțiune de normă.
- 2) Clauza 4 punctele 1 și 2 din acordul menționat, precum și articolul 4 din Directiva 2006/54 trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale care, în calculul cuantumului unei pensii ocupaționale a unei angajate care a acumulat perioade de muncă cu normă întreagă și perioade de muncă pe fracțiune de normă, stabilește un timp efectiv lucrat uniform pentru durata totală a raportului de muncă, în măsura în care această metodă de calcul al pensiei pentru limită de vârstă nu încalcă regula prorata temporis. Revine instanței de trimitere sarcina de a verifica dacă această situație se regăsește în speță.
- 3) Articolele 1 și 2, precum și articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale care prevede o pensie ocupațională al cărei quantum corespunde raportului dintre vechime și perioada cuprinsă între începerea activității la întreprindere și vârsta normală de pensionare stabilită de asigurarea obligatorie de pensii și care plafonează anii de carieră care pot fi luați în calcul.

⁽¹⁾ JO C 350, 26.9.2016.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 13 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Højesteret – Danemarca) – Assens Havn/Navigators Management (UK) Limited

(Cauza C-368/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Competență în materie de asigurări — Legislație națională care prevede, în anumite condiții, dreptul persoanei vătămate de a introduce o acțiune în justiție direct împotriva asigurătorului persoanei responsabile de producerea unui accident — Clauză atributivă de competență încheiată între asigurător și autorul prejudiciului]

(2017/C 293/13)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Højesteret

Părțile din procedura principală

Reclamant/recurent: Assens Havn

Pârâtă/intimată: Navigators Management (UK) Limited

Dispozitivul

Articolul 13 punctul 5 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială coroborat cu articolul 14 punctul 2 litera (a) din acest regulament trebuie interpretat în sensul că o persoană vătămată care dispune de o acțiune directă împotriva asigurătorului autorului prejudiciului pe care l-a suferit nu este ținută de o clauză atributivă de competență încheiată între acest asigurător și acest autor.

(¹) JO C 314, 29.8.2016.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 13 iulie 2017 – Comisia Europeană/Regatul Spaniei

(Cauza C-388/16) (¹)

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Hotărârea Curții de constatare a neîndeplinirii obligațiilor — Neexecutare — Articolul 260 alineatul (2) TFUE — Sancțiuni pecuniare — Sumă forfetară]

(2017/C 293/14)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Nicolae și S. Pardo Quintillán, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei (reprezentanți: M. A. Sampol Pucurull și A. Rubio González, agenți)

Dispozitivul

- 1) Întrucât nu a adoptat, la data la care a expirat termenul stabilit în scrisoarea de punere în întârziere emisă de Comisia Europeană, și anume 20 septembrie 2015, măsurile pe care le impunea executarea Hotărârii din 11 decembrie 2014, Comisia/Spania (C-576/13, nepublicată, EU:C:2014:2430), Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 260 alineatul (1) TFUE.
- 2) Obligă Regatul Spaniei la plata către Comisia Europeană a unei sume forfetare de 3 milioane de euro.
- 3) Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 314, 29.8.2016.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 13 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte suprema di cassazione – Italia) – Bayerische Motoren Werke AG/Acacia Srl

(Cauza C-433/16) (¹)

[Trimitere preliminară — Competență judiciară în materie civilă și comercială — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Proprietate intelectuală — Desene sau modele industriale comunitare — Regulamentul (CE) nr. 6/2002 — Articolele 81 și 82 — Acțiune în constatarea inexistenței unei contrafaceri — Competența instanțelor din domeniul desenelor sau modelelor industriale comunitare din statul membru pe teritoriul căruia are domiciliul pârâtul]

(2017/C 293/15)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Recurentă: Bayerische Motoren Werke AG

Intimată: Acacia Srl

Dispozitivul

- 1) *Articolul 24 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că o excepție întemeiată pe necompetența instanței sesizate, invocată în primul act de apărare cu titlu subsidiar în raport cu alte excepții de procedură invocate în același act, nu poate fi considerată drept o acceptare a competenței instanței sesizate și nu conduce, așadar, la o prorogare de competență în temeiul acestui articol.*
- 2) *Articolul 82 din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului din 12 decembrie 2001 privind desenele sau modelele industriale comunitare trebuie interpretat în sensul că acțiunile în constatarea inexistenței unei contrafaceri, prevăzute la articolul 81 litera (b) din acest regulament, trebuie deferite, atunci când pârâtul are domiciliul într-un stat membru al Uniunii Europene, instanțelor competente în domeniul desenelor sau modelelor industriale comunitare din acest stat membru, cu excepția cazului în care există o prorogare de competență în sensul articolului 23 sau al articolului 24 din Regulamentul nr. 44/2001 și sub rezerva cazurilor de litispendență și de conexitate prevăzute în regulamentele respective.*
- 3) *Norma de competență enunțată la articolul 5 punctul 3 din Regulamentul nr. 44/2001 nu se aplică acțiunilor în constatarea inexistenței unei contrafaceri prevăzute la articolul 81 litera (b) din Regulamentul nr. 6/2002.*
- 4) *Norma de competență enunțată la articolul 5 punctul 3 din Regulamentul nr. 44/2001 nu se aplică cererilor de constatare a unor abuzuri de poziție dominantă și a concurenței neloiale care sunt conexe unei acțiuni în constatarea inexistenței contrafacerii unui desen sau model industrial comunitar, întrucât admiterea acestor cereri presupune admiterea acțiunii în constatarea inexistenței unei contrafaceri.*

⁽¹⁾ JO C 410, 7.11.2016.

Recurs introdus la 3 mai 2017 de Vtseva împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a cincea) din 7 aprilie 2017 în cauza T-920/16, Vtseva/Curtea Europeană a Drepturilor Omului

(Cauza C-231/17 P)

(2017/C 293/16)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Vtseva (reprezentant: K. Mladenova, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Curtea Europeană a Drepturilor Omului

Prin ordonanța din 6 iulie 2017, Curtea de Justiție (Camera a opta) a declarat recursul inadmisibil.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 22 mai 2017 – Coöperatie Mobilisation for the Environment UA, Vereniging Leefmilieu/College van gedeputeerde staten van Limburg, College van gedeputeerde staten van Gelderland

(Cauza C-293/17)

(2017/C 293/17)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Reclamante: Coöperatie Mobilisation for the Environment UA, Vereniging Leefmilieu

Pârâți: College van gedeputeerde staten van Limburg, College van gedeputeerde staten van Gelderland

Întrebările preliminare

- 1) O activitate care nu intră sub incidența noțiunii „proiect”, în sensul articolului 1 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2011/92/UE⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului întrucât nu constituie o intervenție fizică în mediul natural poate reprezenta un proiect în sensul articolului 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE⁽²⁾ a Consiliului [...] din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, întrucât ar putea afecta în mod semnificativ un sit Natura 2000?
- 2) În cazul în care se consideră că împrăștierea pe și în sol a îngrășămintelor constituie un proiect, iar împrăștierea s-a efectuat în mod legal, înainte ca articolul 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE [...] să înceapă să se aplice unui sit Natura 2000, efectuându-se încă și în prezent, trebuie să se concluzioneze că este vorba de un singur proiect, chiar dacă fertilizarea suprafețelor agricole nu s-a realizat mereu pe aceleași parcele, cu aceleași cantități de îngrășămintă și cu aceleași tehnici?

Pentru evaluarea aspectului dacă este vorba de un singur proiect, prezintă relevanță împrejurarea că depunerile de azot nu au crescut ca urmare a împrăstierii pe și în sol a îngrășămintelor, după începerea aplicării articolului 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE [...] în cazul sitului Natura 2000?

- 3) Articolul 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE [...] se opune unui regim juridic care are drept obiectiv exceptarea de la obligația de aprobare de dezvoltare a unei activități legate în mod indisolubil de un proiect, care, astfel, trebuie și ea considerată proiect, precum pășunatul animalelor din cadrul activității unei ferme de vaci de lapte, iar astfel această activitate nu trebuie aprobată în mod individual, atunci când se pornește de la premisa că efectele activității permise fără aprobare de dezvoltare asupra sitului au fost evaluate anterior adoptării acestui regim juridic?
 - 3a) Articolul 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE [...] se opune unui regim juridic care are drept obiectiv exceptarea de la obligația de aprobare de dezvoltare a unui anumit tip de proiecte, precum împrăștierea pe și în sol a îngrășămintelor, iar astfel această activitate este permisă fără o aprobare individuală, atunci când se pornește de la premisa că efectele activității autorizate fără aprobare de dezvoltare asupra sitului au fost evaluate anterior adoptării acestui regim juridic?
- 4) Evaluarea corespunzătoare, pe care se întemeiază excepția de la obligația privind aprobarea de dezvoltare a pășunatului și a împrăstierii pe și în sol a îngrășămintelor, în cadrul căreia s-a luat în considerare cuprinderea efectivă și preconizată, precum și intensitatea efectivă și preconizată a acestor activități și care a condus la concluzia că, în medie, se poate exclude ipoteza creșterii depunerilor de azot ca urmare a acestor activități îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE [...]?
 - 4a) Faptul că excepția de la obligația de aprobare de dezvoltare este legată de abordarea programatică a combaterii poluării cu azot 2015-2021 (Programma Aanpak Stikstof 2015-2021, denumită în continuare „PAS”), în cadrul căreia se ia în considerare scăderea depunerilor cumulative de azot în siturile Natura 2000 cu valori ecologice sensibile la azot, precum și faptul că evoluția depunerilor în siturile Natura 2000 este supravegheată anual în cadrul Programma Aanpak Stikstof 2015-2021, iar în cazul unei scăderi mai puțin favorabile în raport cu evaluarea corespunzătoare din program, la nevoie, se va realiza o adaptare, prezintă relevanță în acest context?
- 5) Evaluarea corespunzătoare, în sensul articolului 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE [...], realizată pentru un program precum Programma Aanpak Stikstof 2015-2021, poate lua în considerare efectele pozitive ale măsurilor de conservare și ale măsurilor necesare adoptate pentru ariile existente de tipuri de habitate și de habitate naturale, în contextul obligațiilor prevăzute la articolul 6 alineatele (1) și (2) din directivă?
 - 5a) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 5: efectele pozitive ale măsurilor de conservare și ale măsurilor necesare pot fi luate în considerare în cadrul unei evaluări corespunzătoare pentru un program atunci când, la data evaluării corespunzătoare, aceste măsuri nu fuseseră încă puse în aplicare și astfel, acestea nu produseseeră încă efecte pozitive?

În cazul în care se consideră că evaluarea corespunzătoare conține concluzii definitive privind efectele măsurilor amintite, întemeiate pe cele mai avansate cunoștințe științifice, faptul că punerea în aplicare și concluziile acestor măsuri sunt monitorizate, iar, în cazul în care reiese că efectele sunt defavorabile în raport cu cele din evaluarea corespunzătoare, la nevoie, se va realiza o adaptare, prezintă relevanță în acest context?

- 6) Efectele pozitive ale unei reduceri autonome a depunerilor de azot care ar putea apărea în perioada de aplicare a Programma Aanpak Stikstof 2015-2021 pot fi luate în considerare în evaluarea corespunzătoare, în sensul articolului 6 alineatul (3) din Directiva a 92/43/CEE [...]?

În cazul în care se consideră că evaluarea corespunzătoare conține concluzii definitive privind efectele evoluțiilor amintite, întemeiate pe cele mai avansate cunoștințe științifice, faptul că reducerea autonomă a depunerilor de azot este monitorizată, iar în cazul în care reiese că reducerea este defavorabilă în raport cu cantitatea luată în considerare în cadrul evaluării corespunzătoare, la nevoie, se va realiza o adaptare, prezintă relevanță în acest context?

- 7) Măsurile de restaurare luate în cadrul unui program precum Programma Aanpak Stikstof 2015-2021, prin intermediul cărora se evită ca un anumit factor poluator, precum depunerile de azot să producă efecte nocive asupra unor arii existente de tipuri de habitate sau de habitate naturale pot fi interpretate ca măsuri de protecție în sensul punctului 28 din Hotărârea Curții din 15 mai 2014, Briers și alții (C 521/12, EU:C:2014:330), care pot fi luate în considerare într-o evaluare corespunzătoare, în sensul articolului 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE [...]?

- 7a) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 7: efectele pozitive ale măsurilor de protecție care pot fi luate în considerare în evaluarea corespunzătoare pot fi luate în considerare în această evaluare, atunci când la data efectuării evaluării corespunzătoare, măsurile nu fuseseră încă puse în aplicare și astfel, acestea nu produseseșă încă efecte pozitive?

În cazul în care se consideră că evaluarea corespunzătoare conține concluzii definitive privind efectele măsurilor amintite, întemeiate pe cele mai avansate cunoștințe științifice, faptul că punerea în aplicare și concluziile măsurilor sunt monitorizate, iar în cazul în care reiese că efectele sunt defavorabile în raport cu cele din evaluarea corespunzătoare, la nevoie, se va realiza o adaptare, prezintă relevanță în acest context?

- 8) În ceea ce privește pășunatul animalelor și împrăștierea pe și în sol a îngrășămintelor, competența de a impune obligații în sensul articolului 2.4 din Wet natuurbescherming, pe care autoritatea competentă trebuie să o exercite atunci când este necesar în vederea atingerii obiectivelor de conservare a unui sit Natura 2000 constituie un instrument de prevenire suficient în scopul transpunerii dispozițiilor articolului 6 alineatul (2) din Directiva 92/43/CEE [...]?

⁽¹⁾ JO 2012, L 26, p. 1.

⁽²⁾ JO 1992, L 206, p. 7, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 109.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 22 mai 2017 – Stichting
Werkgroep Behoud de Peel/College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant**

(Cauza C-294/17)

(2017/C 293/18)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Stichting Werkgroep Behoud de Peel

Pârât: College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 6 alineatele (2) și (3) din Directiva 92/43/CEE⁽¹⁾ a Consiliului [...] din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (Directiva privind habitatele) se opune unei legislații care are drept obiectiv să scutească de la obligația de autorizare proiecte și alte acțiuni din care rezultă depuneri de azot care nu depășesc un anumit prag sau o anumită valoare limită și care, astfel, sunt autorizate fără o aprobare individuală, atunci când se consideră că efectele tuturor proiectelor și altor acțiuni considerate împreună care ar putea profita de această legislație au fost supuse unei evaluări corespunzătoare înainte de adoptarea legislației?
- 2) Articolul 6 alineatele (2) și (3) din Directiva 92/43/CEE [...] se opune ca o evaluare corespunzătoare din cadrul unui program de evaluare a unei anumite cantități totale de depuneri de azot să fie utilizată drept temei pentru acordarea autorizației (aprobării individuale) a unui proiect sau a altor acțiuni din care rezultă depuneri de azot, atunci când depunerile de azot cauzate de proiectul respectiv sau de acțiunile respective se încadrează în cantitatea de depunere evaluată în cadrul programului amintit?
- 3) Evaluarea corespunzătoare, în sensul articolului 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE [...], realizată pentru un program precum Programma Aanpak Stikstof 2015-2021, poate lua în considerare efectele pozitive ale măsurilor de conservare și ale măsurilor necesare adoptate pentru ariile existente de tipuri de habitate și de habitate naturale, în contextul obligațiilor prevăzute la articolul 6 alineatele (1) și (2) din directivă?
 - 3a) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 3: efectele pozitive ale măsurilor de conservare și ale măsurilor necesare pot fi luate în considerare în cadrul unei evaluări corespunzătoare atunci când, la data evaluării corespunzătoare, aceste măsuri nu fuseseră încă puse în aplicare și astfel, acestea nu produseseeră încă efecte pozitive?

În cazul în care se consideră că evaluarea corespunzătoare conține concluzii definitive privind efectele măsurilor amintite, întemeiate pe cunoștințe științifice cele mai avansate, faptul că punerea în aplicare și concluziile acestor măsuri sunt monitorizate, iar, în cazul în care reiese că efectele sunt defavorabile în raport cu cele din evaluarea corespunzătoare a efectelor potențiale, la nevoie, se va realiza o adaptare, prezintă relevanță în acest context?

- 4) Efectele pozitive ale unei reduceri autonome a depunerilor de azot care ar putea apărea în perioada de aplicare a Programma Aanpak Stikstof 2015-2021 pot fi luate în considerare în evaluarea corespunzătoare, în sensul articolului 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE [...]?

În cazul în care se consideră că evaluarea corespunzătoare conține concluzii definitive privind efectele evoluțiilor amintite, întemeiate pe cunoștințe științifice cele mai avansate, faptul că reducerea autonomă a depunerilor de azot este monitorizată, iar în cazul în care reiese că reducerea este defavorabilă în raport cu cantitatea luată în considerare în cadrul evaluării corespunzătoare, la nevoie, se va realiza o adaptare, prezintă relevanță în acest context?

- 5) Măsurile de restaurare luate în cadrul Programma Aanpak Stikstof 2015-2021, prin intermediul cărora se evită ca un anumit factor poluator, precum depunerile de azot să producă efecte nocive asupra unor arii existente de tipuri de habitate sau de habitate naturale existente pot fi interpretate ca măsuri de protecție în sensul punctului 28 din Hotărârea Curții din 15 mai 2014, Briels și alții (C 521/12, EU:C:2014:330), care pot fi luate în considerare într-o evaluare corespunzătoare, în sensul articolului 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE [...]?
 - 5a) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 5: efectele pozitive ale măsurilor de protecție care pot fi luate în considerare în evaluarea corespunzătoare pot fi luate în considerare în această evaluare, atunci când la data efectuării evaluării corespunzătoare, măsurile nu fuseseră încă puse în aplicare și astfel, acestea nu produseseeră încă efecte pozitive?

În cazul în care se consideră că evaluarea corespunzătoare conține concluzii definitive privind efectele măsurilor amintite, întemeiate pe cunoștințe științifice cele mai avansate, faptul că punerea în aplicare și concluziile măsurilor sunt monitorizate, iar în cazul în care reiese că efectele sunt defavorabile în raport cu cele din evaluarea corespunzătoare, la nevoie, se va realiza o adaptare, prezintă relevanță în acest context?

⁽¹⁾ JO 1992, L 206, p. 7, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 109.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 31 mai 2017 – Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) și alții, cealaltă parte din procedură: Z

(Cauza C-326/17)

(2017/C 293/19)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Recurenți: Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW), X, Y

Cealaltă parte din procedură: Z

Întrebările preliminare

- 1) Directiva 1999/37/CE⁽¹⁾ a Consiliului din 29 aprilie 1999 privind documentele de înmatriculare pentru vehicule este aplicabilă autovehiculelor care existau deja înainte de 29 aprilie 2009, data de la care statele membre trebuiau să aplice actele cu putere de lege și normele administrative necesare pentru transpunerea Directivei 2007/46/CE⁽²⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective?
- 2) Un autovehicul care este compus, pe de o parte, din componente esențiale care au fost produse anterior aplicării Directivei 2007/46/CE [...] și, pe de altă parte, din componente esențiale care au fost adăugate abia ulterior aplicării acestei directive este un autovehicul care exista deja înainte de aplicarea directivei ori un asemenea autovehicul trebuie considerat ca fiind fabricat abia după aplicarea directivei?
- 3) Având în vedere articolul 3 alineatul (2) din Directiva 1999/37/CE [...] obligația de recunoaștere în sensul articolului 4 din această directivă este valabilă în mod absolut dacă în certificatul de înmatriculare nu au fost înscrise date la anumite coduri comunitare (care trebuie indicate în mod imperativ conform anexelor la directivă), în măsura în care aceste date pot fi ușor determinate?
- 4) Un stat membru poate, conform articolului 4 din Directiva 1999/37 [...], să recunoască un certificat de înmatriculare al unui alt stat membru, însă să supună totuși vehiculul unei verificări tehnice în sensul articolului 24 alineatul (6) din Directiva 2007/46 [...], iar dacă vehiculul nu corespunde cerințelor tehnice ale statului membru, să se respingă astfel emiterea certificatului de înmatriculare?

⁽¹⁾ JO 1999, L 138, p. 57, Ediție specială, 07/vol. 7, p. 74.

⁽²⁾ JO 2007, L 263, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 2 iunie 2017 – Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V./Germanwings GmbH

(Cauza C-330/17)

(2017/C 293/20)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurentă: Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V.

Intimată: Germanwings GmbH

Întrebările preliminare

1. Tarifele aferente serviciilor intracomunitare de transport aerian de pasageri, care trebuie specificate potrivit articolului 23 alineatul (1) a doua și a treia teză din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 ⁽¹⁾, trebuie indicate într-o anumită monedă atunci când nu sunt exprimate în euro?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

În ce monedă locală pot fi indicate tarifele menționate la articolul 2 punctul 18 și la articolul 23 alineatul (1) a doua și a treia teză din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008, dacă un transportator aerian cu sediul într-un stat membru (în speță Germania) face publicitate și oferă pe internet consumatorilor un serviciu aerian cu locul decolării situat în alt stat membru (în speță Regatul Unit)?

Este relevant în acest context faptul că pentru ofertă s-a utilizat o adresă de internet a unui domeniu național de prim nivel (în speță: www.germanwings.de), care face trimitere la statul membru de reședință al transportatorului aerian, iar consumatorul este rezident în acel stat membru?

Este relevant faptul că toți sau majoritatea transportatorilor aerieni indică tarifele în discuție în moneda locală de la locul decolării?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 septembrie 2008 privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate (JO 2008, L 293, p. 3).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundespatentgericht (Germania) la 13 iunie 2017 – S/EA și alții**(Cauza C-367/17)**

(2017/C 293/21)

*Limba de procedură: germana***Instanța de trimitere**

Bundespatentgericht

Părțile din procedura principală

Solicitantă: S

Oponente: EA, EB, EC

Întrebările preliminare

- 1) În cazul unui cereri de modificare a caietului de sarcini al unei indicații geografice protejate în sensul că felierea și ambalarea produsului [în speță Schwarzwälder Schinken (șuncă de Pădurea Neagră)] pot avea loc doar în aria de producție, depusă la 15 februarie 2017 la autoritatea națională competentă [în speță Deutsches Patent- und Markenamt (Oficiul german pentru brevete și mărci)], decizia trebuie luată în temeiul Regulamentului nr. 510/2006 ⁽¹⁾, în vigoare la data depunerii cererii, sau în temeiul Regulamentului nr. 1151/2012 ⁽²⁾, în vigoare la momentul pronunțării deciziei?
- 2) În cazul în care decizia trebuie luată în temeiul Regulamentului nr. 1151/2012, care este în prezent în vigoare

2.1 a) În contextul asigurării calității produsului, faptul că un transport necorespunzător al produsului în scopul procesării (tăiere și ambalare) în alte arii poate dăuna gustului autentic, calității autentice și conservării constituie o justificare suficientă, specifică produsului, în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul nr. 1151/2012, pentru condiția ca felierea și ambalarea să aibă loc doar în aria de producție

b) În contextul asigurării calității produsului, condițiile prevăzute în caietul de sarcini cu privire la feliere și ambalare, care corespund normelor în vigoare privind igiena produselor alimentare, constituie o justificare suficientă, specifică produsului, în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul nr. 1151/2012, pentru condiția ca felierea și ambalarea să aibă loc doar în aria de producție?

2.2 a) O justificare suficientă, specifică produsului, în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul nr. 1151/2012, pentru condiția din caietul de sarcini al unei indicații geografice protejate ca felierea și ambalarea să aibă loc doar în aria de producție poate fi regăsită în principiu în aceea că inspecțiile (la producător), care pot fi astfel efectuate în aria de producție [articolul 7 alineatul (1) litera (g) coroborat cu articolul 36 alineatul (3) litera (a) și cu articolul 37 din Regulamentul nr. 1151/2012], sunt efectuate mai des și, în general, sunt mai eficiente decât inspecțiile (privind caracterul abuziv) efectuate în sensul articolului 36 alineatul (3) litera (b) coroborat cu articolul 38 din Regulamentul nr. 1151/2012?

b) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea precedentă:

Este justificată o altă evaluare atunci când este vorba despre un produs pentru care cererea este mare și la nivel supraregional și care este tăiat și ambalat în cantități considerabile în afara ariei de producție, chiar dacă până în prezent nu au putut fi stabilite cazuri concrete de utilizare abuzivă a indicației geografice protejate în sensul articolului 13 din Regulamentul nr. 1151/2012?

2.3 O justificare suficientă, specifică produsului, în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul nr. 1151/2012, pentru condiția prevăzută în caietul de sarcini al unei indicații geografice protejate ca felierea și ambalarea să aibă loc doar în aria de producție poate fi regăsită în faptul că, în caz contrar, nu se poate asigura trasabilitatea produsului procesat?

În acest context prezintă relevanță faptul că:

a) trasabilitatea produselor alimentare, în special a celor de origine animală, trebuie asigurată în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare ⁽³⁾ coroborat cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 931/2011 privind cerințele în materie de trasabilitate a alimentelor de origine animală ⁽⁴⁾ stabilite în Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului;

b) trasabilitatea produsului trebuie asigurată prin participarea procesatorilor la sisteme de securitate private voluntare din punct de vedere legal, dar obligatorii *de facto*?

2.4 În cazul unui răspuns afirmativ la una dintre întrebările 2.1, 2.2 sau 2.3:

În caietul de sarcini al unei indicații geografice protejate poate sau trebuie să se prevadă – ca o condiție mai puțin restrictivă spre deosebire de un transfer obligatoriu al operațiunilor de feliere și ambalare înapoi în aria de producție – ca procesatorii aflați în afara ariei de producție să se supună unui control efectuat de autoritățile și organismele responsabile pentru controalele din aria de producție, conform caietului de sarcini (articolul 7 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul nr. 1151/2012)?

3) În cazul în care decizia trebuie luată în temeiul Regulamentului nr. 510/2006 (a se vedea prima întrebare), instanța de trimitere solicită un răspuns la întrebările adresate la punctul 2 în raport cu prevederile Regulamentului nr. 510/2006, în special cu articolul 4 alineatul (2) litera (e) din același regulament coroborat cu articolul 8 și cu considerentul (8) al Regulamentului (CE) nr. 1898/2006 al Comisiei de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 510/2006 al Consiliului privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 510/2006 a Consiliului din 20 martie 2006 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare (JO 2006, L 93, p. 12, Ediție specială, 03/vol. 71, p. 114).

⁽²⁾ Regulamentul (EU) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO 2012, L 343, p. 1).

⁽³⁾ JO 2002, L 31, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 8, p. 68.

⁽⁴⁾ JO 2011, L 242, p. 2.

⁽⁵⁾ JO 2006, L 369, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 80, p. 214.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 16 iunie 2017 – Shajin Ahmed/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Cauza C-369/17)

(2017/C 293/22)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamant: Shajin Ahmed

Pârât: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Întrebarea preliminară

Formularea „a comis o infracțiune gravă de drept comun” de la articolul 17 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate ⁽¹⁾, trebuie interpretată în sensul că sancțiunea prevăzută de lege pentru o anumită infracțiune în conformitate cu dreptul unui anumit stat membru poate constitui criteriul unic pentru a stabili dacă solicitantul a comis o infracțiune în temeiul căreia poate fi exclus de la dreptul la protecție subsidiară?

⁽¹⁾ JO 2011, L 337, p. 9.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Högsta förvaltningsdomstolen (Suedia) la 29 iunie 2017 – Konkurrensverket/SJ AB

(Cauza C-388/17)

(2017/C 293/23)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta förvaltningsdomstolen

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Konkurrensverket

Pârâtă: SJ AB

Întrebările preliminare

1) Articolul 5 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2004/17 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că există o rețea de servicii de transport atunci când serviciile de transport pe o rețea feroviară administrată de stat pentru trafic feroviar național și internațional sunt oferite în conformitate cu legislația națională de transpunere a Directivei 2012/34 ⁽²⁾, care implică alocarea capacităților de infrastructură feroviară pe baza cererilor prezentate de societățile feroviare și cerința ca toate cererile să fie satisfăcute în măsura posibilului?

- 2) Articolul 5 alineatul (1) primul paragraf trebuie interpretat în sensul că o activitate desfășurată de o societate feroviară, astfel cum este prevăzută în Directiva 2012/34, și care presupune furnizarea de servicii publice de transport pe o rețea feroviară constituie punere la dispoziție sau exploatare a unei rețele în sensul acestei dispoziții a directivei?

- ⁽¹⁾ Directiva 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale (JO 2004 L 134, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 3).
- ⁽²⁾ Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind instituirea spațiului feroviar unic european (JO 2012 L 343, p. 32).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Oradea (România) la data de 29 iunie 2017 – Sindicatul Energia Oradea/SC Termoelectrica SA

(Cauza C-392/17)

(2017/C 293/24)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Oradea

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Sindicatul Energia Oradea

Pârâtă: SC Termoelectrica SA

Întrebarea preliminară

Dacă dispozițiile Ordinului 50/1990, astfel cum a fost interpretat prin Decizia 9/2016 în interesul legii, dată de ÎCCJ, decizie obligatorie pentru instanțele ordinare, conform căreia locurile de muncă încadrate în grupele I și II sunt cele strict și limitativ prevăzute de anexele 1 și 2 ale ordinului, iar instanțele de judecată nu pot extinde prevederile acestui ordin în alte cazuri similare, cu consecința împiedicării lucrătorilor de a le fi recunoscute beneficiile la pensionare, beneficii ce decurg din condițiile grele de muncă în care foștii lucrători și-au desfășurat activitatea, sunt conforme cu articolele 114 alineatul (3), 151 și 153 TFUE, precum și prevederile Directivei-cadru 89/391/CEE ⁽¹⁾ și ale directivelor individuale subsecvente.

- ⁽¹⁾ Directiva Consiliului din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă (JO 1989 L 183, p.1, Ediție specială, 05/vol. 2, p. 88)

Acțiune introdusă la 3 iulie 2017 – Comisia Europeană/Republica Cehă

(Cauza C-399/17)

(2017/C 293/25)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Němečková și E. Sanfrutos Cano, agenți)

Pârâtă: Republica Cehă

Concluziile reclamantei

Comisia solicită Curții de Justiție:

- constatarea faptului că, prin refuzul de a asigura preluarea materialului TPS-NOLO (Geobal), care a fost transferat din Republica Cehă la Katowice, Polonia, Republica Cehă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 24 alineatul (2) și al articolului 28 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri ⁽¹⁾;
- obligarea Republicii Cehe la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Materialul TPS-NOLO, care a fost transferat din Republica Cehă pe teritoriul Republicii Polone și care provine dintr-un depozit de deșeuri periculoase (lagunele OSTRAMO), stocat într-un alt depozit de deșeuri pe teritoriul Republicii Cehe și clasificat ca deșeu de gudron rezultat din rafinarea, din distilarea sau din tratarea pirolitică a unor materiale organice, este considerat de autoritățile poloneze drept un deșeu care se încadrează în anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri (denumit în continuare „regulamentul privind transferurile de deșeuri”).
2. Având în vedere că Republica Cehă contestă clasificarea substanței în cauză drept deșeu pe baza înregistrării materialului în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei ⁽²⁾ (denumit în continuare „Regulamentul REACH”), a intervenit o situație de conflict, care este reglementată la articolul 28 alineatul (1) din regulamentul privind transferurile de deșeuri, în măsura în care acesta prevede că obiectul transferului trebuie tratat ca și cum ar fi deșeu.
3. Înregistrarea materialului în conformitate cu Regulamentul REACH nu garantează că utilizarea substanței nu va conduce la un efect global negativ asupra mediului sau asupra sănătății umane sau că substanța în cauză încetează în mod automat să fie deșeu. În lipsa unei decizii naționale de constatare a faptului că substanța în cauză a ajuns la un stadiu în care deșeul încetează să mai fie deșeu, nu se poate considera că înregistrarea acestei substanțe în conformitate cu Regulamentul REACH este validă în temeiul articolului 2 alineatul (2) din regulamentul menționat.
4. Având în vedere că substanța în cauză a fost transferată în afara frontierelor fără notificare, acest transfer trebuie considerat un „transfer ilegal” în sensul articolului 2 punctul 35 litera (a) din regulamentul privind transferurile de deșeuri. În acest caz, autoritățile competente din țara de expediție trebuie să se informeze în mod corespunzător pentru a se asigura că deșeul respectiv va fi preluat în conformitate cu dispozițiile articolului 24 alineatul (2) din regulamentul, fapt refuzat în mod nejustificat de Republica Cehă. Această obligație nu este contrară articolului 128 din Regulamentul REACH, care garantează libera circulație a substanțelor, a amestecurilor sau a articolelor în sensul articolului 3 din Regulamentul REACH, întrucât deșeurile sunt excluse în mod expres din domeniul de aplicare al regulamentulului în cauză [a se vedea articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul REACH].

⁽¹⁾ JO 2006, L 190, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 16, p. 172.

⁽²⁾ JO 2006, L 396, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen
(Suedia) la 6 iulie 2017 – A/Migrationsverket Förvaltningsprocessenheten Malmö**

(Cauza C-404/17)

(2017/C 293/26)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen

Părțile din procedura principală

Reclamant: A

Pârât: Migrationsverket Förvaltningsprocessenheten Malmö

Întrebarea preliminară

O cerere care conține informații, furnizate de solicitant, care sunt considerate fiabile și care servesc, prin urmare, drept bază pentru examinarea cererii menționate, dar care sunt insuficiente pentru a stabili nevoia de protecție internațională, pentru motivul că informațiile privind țara de origine arată că autoritățile oferă o protecție acceptabilă, trebuie considerată ca fiind în mod vădit nefondată în sensul articolului 31 alineatul (8) din Directiva 2013/32 revizuită ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (JO 2013 L 180, p. 60).

Acțiune introdusă la 10 iulie 2017 – Comisia Europeană/Republica Franceză

(Cauza C-416/17)

(2017/C 293/27)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J.-F. Brakeland, agent, W. Roels, agent)

Pârâtă: Republica Franceză

Concluziile

- constatarea faptului că, prin menținerea efectelor dispozițiilor care au ca obiect evitarea dublei impunerii economice a dividendelor, care permit unei societăți-mamă să deducă din impozitul anticipat pe care îl datorează cu ocazia redistribuirii către acționarii săi a dividendelor plătite de filialele sale creditul fiscal aferent distribuirii acestor dividende, dacă ele provin de la o filială stabilită în Franța, însă nu oferă această posibilitate dacă dividendele respective provin de la o filială stabilită într-un alt stat membru, în condițiile în care această legislație nu dă dreptul, în această ultimă ipoteză, la acordarea unui credit fiscal aferent distribuirii acestor dividende de către filiala menționată, întrucât, potrivit jurisprudenței Conseil d'État (Consiliul de Stat), sunt admise cererile de rambursare a impozitelor plătite în avans percepute cu încălcarea dreptului Uniunii în sensul Hotărârii Curții în cauza C-310/09, *Accor* ⁽¹⁾, cu următoarele trei restricții:
 - dreptul la rambursarea impozitului plătit în avans este restrâns prin refuzul de a ține seama de impozitarea subfilialelor stabilite în afara Franței;
 - dreptul la rambursarea impozitului plătit în avans este restrâns prin cerințe disproporționate în materie de probă;
 - dreptul la rambursarea impozitului plătit în avans este restrâns prin limitarea creditului fiscal la o treime din cuantumul dividendului redistribuit în Franța care provine de la o filială stabilită în afara Franței, și, deși Conseil d'État (Consiliul de Stat), instanță administrativă de ultim grad, a stabilit aceste restricții fără a solicita opinia Curții de Justiție pentru a se determina compatibilitatea acestor restricții cu dreptul Uniunii,

Republica Franceză și-a încălcat obligațiile care îi revin în temeiul principiilor echivalenței și efectivității și în temeiul articolului 49, al articolului 63 și al articolului 267 al treilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

— obligarea Republicii Franceze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia Europeană critică Franța, sub aspectul jurisprudenței constante a Conseil d'État (Consiliul de Stat), cea mai înaltă instanță administrativă a sa, că a refuzat să asigure efectul deplin al Hotărârii Curții de Justiție în cauza C-310/09, *Ministre du Budget, des Comptes publics et de la Fonction publique împotriva Accor SA I*, în special prin impunerea unor restricții contrare dreptului Uniunii pentru rambursarea unui impozit perceput în mod necorespunzător, și anume a impozitului pe bunuri mobile plătit în avans.

În hotărârea sa *Accor*, pronunțată cu privire la o întrebare preliminară, Curtea de Justiție constatare că normele fiscale franceze prin care se urmărește evitarea dublei impunerii economice a dividendelor mențineau o discriminare în materie de impozitare a dividendelor care provin din alte state membre ale UE. Prin urmare, impozitățile pe care Curtea le-a apreciat contrare dreptului Uniunii trebuie să fie rambursate.

Comisia consideră că Franța nu respectă hotărârea Curții de Justiție sub trei aspecte specifice:

- nu ține seama de impozitul achitat deja de subfilialele care nu sunt franceze;
- menține, pentru a limita dreptul la rambursare al societăților în cauză, cerințe privind probelor care trebuie aduse, care nu respectă criteriile stabilite de Curtea de Justiție;
- limitează în mod absolut sistemul creditului fiscal la o treime din dividendul redistribuit de o filială care nu este franceză.

În plus, aceste încălcări se datorează faptului că Conseil d'État (Consiliul de Stat) și-a încălcat obligația de a adresa o întrebare preliminară Curții de Justiție în temeiul articolului 267 TFUE.

⁽¹⁾ Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 septembrie 2011 în cauza C-310/09, *Ministre du Budget, des Comptes publics et de la Fonction publique/Accor SA*, EU:C:2011:581.

Recurs introdus la 11 iulie 2017 de Deza, a.s. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 11 mai 2017 în cauza T-115/15, Deza, a.s./ECHA

(Cauza C-419/17 P)

(2017/C 293/28)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Recurentă: Deza, a.s. (reprezentant: P. Dejl, avocat)

Celelalte părți din procedură: Agenția Europeană pentru Produse Chimice, Regatul Danemarcei, Regatul Țărilor de Jos, Regatul Suediei, Regatul Norvegiei

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 11 mai 2017, pronunțată în cauza T-115/15,
- anularea Deciziei ECHA din 12 decembrie 2014, nr. ED/108/2014,
- obligarea ECHA la plata cheltuielilor de judecată efectuate de către recurentă în procedura de recurs în fața Curții de Justiție și în procedurile anterioare în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

1) Tribunalul a interpretat și aplicat în mod eronat Regulamentul REACH.

Tribunalul a interpretat și aplicat în mod eronat Regulamentul REACH. Recurenta rămâne de părere că decizia ECHA a fost adoptată *ultra vires*, întrucât (i) ECHA nu are competența să completeze identificarea existentă a substanței DEHP în temeiul articolului 57 litera (c) din REACH cu o nouă identificare a substanței în temeiul articolului 57 litera (f) din REACH; (ii) adoptarea deciziei ECHA a fost precedată de o procedură nelegală, și (iii) decizia ECHA eludează procedura obligatorie din punct de vedere legal stabilită de către Consiliu și de către Parlamentul European pentru adoptarea unor criterii general obligatorii/armonizate pentru identificarea substanțelor cu proprietăți care afectează sistemul endocrin.

2) Tribunalul a interpretat și a aplicat în mod eronat principiul securității juridice.

Întrucât (i) decizia ECHA a creat o situație juridică neclară, imprecisă și neprevizibilă, ceea ce nu permite recurtenței să afle întinderea exactă a obligațiilor impuse asupra ei; (ii) nu există criteriile general obligatorii/armonizate de identificare a substanțelor cu proprietăți care afectează sistemul endocrin; și (iii) ECHA nu are competența să completeze identificarea existentă a substanței DEHP în temeiul articolului 57 litera (c) din REACH, cu o nouă identificare a substanței în temeiul articolului 57 litera (f) din REACH, concluzia Tribunalului potrivit căreia decizia ECHA nu contravine principiului securității juridice este incorectă.

3) Tribunalul a reexaminat decizia ECHA într-un mod contrar cu normele controlului judiciar al deciziilor instituțiilor și organismelor UE și a denaturat faptele și probele.

4) Ca urmare a viciilor prezentate mai sus, Tribunalul a încălcat dreptul recurtenței și principiile prevăzute în Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special dreptul la o procedură echitabilă, dreptul la folosința liniștită a proprietății și principiul securității juridice.

Acțiune introdusă la 14 iulie 2017 – Comisia Europeană/Irlanda

(Cauza C-427/17)

(2017/C 293/29)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: K. Mifsud-Bonnici, E. Manhaeve, agenți)

Pârâtă: Irlanda

Concluziile reclamantei

- Constatarea că, prin faptul că nu a asigurat că apele colectate într-un sistem combinat de colectare a apelor urbane reziduale și a apelor pluviale în 14 aglomerări sunt reținute și transportate în vederea tratării, în conformitate cu cerințele prevăzute de Directiva 91/271/CEE a Consiliului privind tratarea apelor urbane reziduale⁽¹⁾, Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 3 alineatele (1) și (2), al punctului A din anexa I și al notei de subsol 1 din Directiva 91/271/CEE a Consiliului;
- constatarea că, prin faptul că nu a instituit o tratare secundară sau echivalentă sau că nu a furnizat probe suficiente pentru a demonstra respectarea condițiilor prevăzute în această privință de Directiva 91/271/CEE în cazul a 25 de aglomerări, Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 alineatele (1) și (3) coroborate cu condițiile prevăzute la articolul 10 și la punctul B din anexa I la Directiva 91/271/CEE a Consiliului;
- constatarea că, prin faptul că nu a asigurat că apele urbane reziduale care intră în sistemele de colectare a 21 de aglomerări, înainte de a fi evacuate în zone sensibile, fac obiectul unei tratări mai riguroase decât cea descrisă la articolul 4 și respectă condițiile prevăzute la punctul B din anexa I la Directiva 91/271/CEE a Consiliului, Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 5 alineatele (2) și (3) coroborate cu condițiile prevăzute la articolul 10 și la punctul B din anexa I la Directiva 91/271/CEE a Consiliului;

- constatarea că, prin faptul că nu a asigurat că evacuarea apelor uzate care provin de la stațiile de epurare a apelor urbane reziduale în aglomerările Arklow (IEAG_547) și Castlebridge (IEAG_515) fac obiectul unor reglementări prealabile și/sau al unor autorizații specifice, Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 12 din Directiva 91/271/CEE a Consiliului;
- obligarea Irlandei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 91/271/CEE a Consiliului prevede obligația statelor membre să asigure că aglomerările ce depășesc o anumită dimensiune sunt echipate cu sisteme de colectare a apelor urbane reziduale. Atunci când un stat membru decide să pună în funcțiune un sistem de colectare combinat care adună apele urbane reziduale și apele pluviale, acest sistem trebuie conceput astfel încât apele colectate să fie reținute și transportate în vederea tratării, cu luarea în considerare a condițiilor climatice și a variațiilor sezoniere. Având în vedere datele primite în cadrul celui de al 7-lea și al celui de al 8-lea exercițiu de prezentare a rapoartelor în temeiul articolului 15 din directivă, precum și în cadrul discuțiilor cu Irlanda din faza precontencioasă, Comisia consideră că Irlanda nu se conformează acestei obligații în privința a 14 aglomerări din cauza lipsei unui sistem de colectare sau a unor deversări excesive.

Articolul 4 alineatul (1) din Directiva 91/271 a Consiliului prevede obligația statelor membre să asigure că, înainte de a fi evacuate, apele urbane reziduale din aglomerări ce depășesc o anumită dimensiune fac obiectul unei tratări secundare sau echivalente. În plus, articolul 4 alineatul (3) din directivă prevede obligația statelor membre de a asigura că evacuările din stațiile de epurare a apelor urbane reziduale respectă condițiile prevăzute la punctul B din anexa I la directivă. În urma evaluării datelor comunicate de Irlanda, Comisia consideră că Irlanda nu se conformează condițiilor prevăzute la articolul 4 în privința a 25 de aglomerări din cauza lipsei unei stații de epurare, a incapacității stației de epurare în funcțiune să trateze întreaga cantitate generată de aglomerarea pe care o deservește, a nerespectării condițiilor prevăzute la punctul B din anexa I sau a nerespectării articolului 3 din directivă.

Pe de altă parte, articolul 5 din Directiva 91/271/CEE a Consiliului prevede obligația statelor membre să identifice zonele sensibile și supune aglomerările ce depășesc o anumită dimensiune și care recurg la evacuări în aceste zone la o tratare mai riguroasă decât cea descrisă la articolul 4, respectând condițiile prevăzute la punctul B din anexa I. În urma evaluării datelor comunicate de Irlanda, Comisia consideră că, în privința a 21 de aglomerări, Irlanda nu a aplicat în mod corect articolul 5.

Articolul 12 din Directiva 91/271/CEE a Consiliului prevede obligația autorităților competente să asigure că evacuarea apelor uzate care provin de la stațiile de epurare a apelor urbane reziduale face obiectul unor reglementări prealabile și/sau al unor autorizații specifice. Având în vedere informațiile comunicate de Irlanda, Comisia consideră că, în privința a două aglomerări, în care stațiile de epurare funcționează fără autorizație validă, Irlanda nu a respectat condițiile prevăzute la articolul 12.

(¹) JO 1991, L 135, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 43.

Recurs introdus la 15 iulie 2017 de Meta Group Srl împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 4 mai 2017 în cauza T-744/14, Meta Group/Comisia

(Cauza C-428/17 P)

(2017/C 293/30)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Meta Group Srl (reprezentant: A. Formica, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

- Anularea și/sau reformarea Hotărârii din 4 mai 2017, Meta Group/Comisia, T-744/14, ca fiind viciată de erori de drept și nefondată;

- în consecință, constatarea neîndeplinirii de către Comisie a obligațiilor pecuniare care rezultă din contractele de subvenție FP5 6 și CIP în valoare totală de 566 377,63 euro, cu titlu de subvenții datorate și neplătite, precum și declararea caracterului ilegal al compensațiilor efectuate în legătură cu creanțele deținute de recurentă;
- și, prin urmare, obligarea Comisiei la plata, în favoarea recurente, a sumei menționate de 566 377,63 euro, precum și a dobânzilor moratorii și a reevaluării monetare;
- precum și obligarea Comisiei la repararea prejudiciilor cauzate recurente, în valoare totală de 815 000,00 de euro sau la o sumă mai mare pe care [Curtea] ar stabili-o la finalul prezentei proceduri, precum și a prejudiciului suplimentar care rezultă din nelegalitatea compensațiilor menționate.

Motivele și principalele argumente

- I. *Aplicarea incorectă și/sau eronată a articolelor 1134 și 1135 din Codul civil belgian privind obligația de executare cu bună-credință a contractelor. Aplicarea incorectă și/sau eronată a articolelor 1156, 1157 și 1161 din Codul civil belgian privind interpretarea contractelor. Aplicarea incorectă și/sau eronată a principiilor dreptului Uniunii Europene privind forța obligatorie a contractelor, executarea și interpretarea cu bună-credință a contractelor și securitatea juridică.*

Prin respingerea celui de al treilea motiv al acțiunii, hotărârea atacată încalcă normele Codului civil belgian și ale dreptului Uniunii privind forța obligatorie a contractelor, întrucât nu recunoaște clauzei cuprinse la pagina 47 din Actul adițional la contractul Ecolink+ forța obligatorie între părți și întrucât nu admite că trimiterea cuprinsă în acesta la metodologia anexată la contract nu constituie o referire la metodologia propusă de META și transmisă Comisiei la 21 decembrie 2009.

- II. *Aplicarea incorectă și/sau eronată a articolelor II.20 din Ghidul FP6. Aplicarea incorectă și/sau eronată a articolului 179 TFUE privind programele comunitare. Aplicarea incorectă și/sau eronată a articolelor 1134, 1135, 1156, 1157 și 1161 din Codul civil belgian. Încălcarea principiului noncontradicției.*

Prin respingerea celui de al patrulea și al cincilea motiv ale acțiunii, hotărârea atacată a încălcat principiul noncontradicției, criteriile din Ghidul FP6 și normele Codului civil belgian în materie de executare cu bună-credință a contractelor, în special întrucât nu recunoaște forță obligatorie clauzelor din Ghidul FP6, care prevăd aplicarea strictă și fermă a acestora situației de fapt din litigiu, în special în ceea ce privește costurile pentru consultanții interni.

- III. *Încălcarea principiilor dreptului procedural al Uniunii privind dreptul la apărare și respectarea deplină a caracterului contradictoriu. Încălcarea articolului 64 din Regulamentul de procedură. Lipsa absolută de motivare cu privire la un aspect esențial al litigiului.*

Prin respingerea primelor două motive ale acțiunii, hotărârea atacată încalcă principiile dreptului Uniunii privind respectarea deplină a caracterului contradictoriu și dreptul la apărare, precum și articolul 64 din Regulamentul de procedură, întrucât omite să examineze argumentațiile juridice ale recurente din observațiile la documentul numit „anexa E.4” prezentată de Comisie numai cu ocazia ședinței, primind fără observații susținerile părții opuse și motivând insuficient propria decizie.

- IV. *Aplicarea incorectă și/sau eronată a Ghidului privind aspectele financiare ale acțiunilor indirecte din PC6 și a clauzelor din Al șaselea program-cadru. Eroare vădită de apreciere a unui element determinant al situației de fapt din litigiu.*

Prin respingerea primelor două motive ale acțiunii, hotărârea atacată încalcă în plus Ghidul financiar al celui de Al șaselea program și deformează situația de fapt din litigiu, calculând în mod eronat și înșelător numărul de ore consacrate contractului referitor la proiectul Bridge, și anume pornind de la ipoteza potrivit căreia asociatul prestator a lucrat în fiecare azi din lună opt ore consecutive numai pentru activitățile referitoare la contractul menționat.

- V. Aplicarea incorectă și/sau eronată a articolelor 1134, 1135, 1156, 1157 și 1161 din Codul civil belgian. Încălcarea principiului dreptului Uniunii al încrederii legitime, în măsura în care este aplicabil și subiectului de drept privat implicat în raporturile contractuale cu un subiect de drept public.

Prin respingerea celui de al șaselea motiv al acțiunii, hotărârea încalcă principiile de drept civil privind forța obligatorie a contractelor și principiul executării cu bună-credință a contractelor, întrucât nu recunoaște că conduita Comisiei, care a culminat cu semnarea actului adițional, a determinat nașterea unei încrederi legitime a reclamantei cu privire la acceptarea metodologiei propuse de aceasta din urmă.

Recurs introdus la 26 iulie 2017 de Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra extinsă) din 16 mai 2017 în cauza T-122/15, Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank/Banca Centrală Europeană

(Cauza C-450/17 P)

(2017/C 293/31)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank (reprezentanți: A. Glos, T. Lübbig și M. Benzing, avocați)

Celelalte părți din procedură: Banca Centrală Europeană (BCE), Comisia Europeană

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 16 mai 2017 în cauza T-122/15;
- anularea Deciziei din 5 ianuarie 2015 a BCE (ECB/SSM/15/1 – OSK1ILSPWNBNQWU0W18/3), dispunându-se menținerea efectelor legate de înlocuirea Deciziei din 1 septembrie 2014 a BCE (ECB/SSM/14/1 – OSK1ILSPWNBNQWU0W18/1);
- cu titlu subsidiar, anularea hotărârii menționate a Tribunalului și trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului;
- obligarea BCE la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Primul motiv de recurs: încălcarea dreptului Uniunii în cadrul interpretării și aplicării articolului 6 alineatul (4) din Regulamentul privind MUS ⁽¹⁾ și a articolului 70 din Regulamentul-cadru privind MUS ⁽²⁾

Tribunalul a interpretat eronat dispozițiile relevante ale articolului 6 alineatul (4) al doilea paragraf din Regulamentul privind MUS coroborat cu articolul 70 alineatul (1) din Regulamentul-cadru privind MUS. Tribunalul a concluzionat în mod eronat că „circumstanțele speciale” care trebuie să determine clasificarea unei instituții ca fiind mai puțin semnificativă există numai dacă supravegherea directă exercitată de autoritățile naționale permite realizare mai bună a obiectivelor Regulamentului privind MUS decât supravegherea directă exercitată de BCE. Tribunalul își întemeiază decizia numai pe versiunea în limba engleză a Regulamentului privind MUS și încalcă principiul potrivit căruia toate versiunile lingvistice au aceeași forță juridică. Tribunalul omite în mod eronat să interpreteze normele în funcție de norma de rang superior, care constituie principiul proporționalității aplicat competenței. Tribunalul a respins în mod eronat existența unei erori vădite săvârșite de BCE la aprecierea situației de fapt și efectuează o verificare mai redusă în raport cu cea efectuată anterior de BCE a aspectului dacă, având în vedere împrejurările specifice și de fapt expuse de recurentă, aceasta trebuie să fie clasificată ca instituție mai puțin semnificativă din cauza unor „circumstanțe speciale” în sensul articolului 6 alineatul (4) al doilea paragraf din Regulamentul privind MUS coroborat cu articolul 70 alineatul (1) din Regulamentul-cadru privind MUS. Astfel, Tribunalul încalcă obligația care îi revine de a evalua în mod global erorile de apreciere din decizia atacată.

2. Al doilea motiv de recurs: denaturarea deciziei atacate și aprecierea eronată a cerințelor privind motivarea

Tribunalul denaturează motivarea deciziei atacate și substituie motivarea BCE cu propria motivare. Întrucât denaturează conținutul deciziei atacate, Tribunalul nu ia în considerare că BCE nu respectă condițiile prevăzute de dreptul Uniunii privind obligația de motivare: astfel, motivarea deciziei atacate este incoerentă și, în sine, contradictorie.

3. Al treilea motiv de recurs: săvârșirea de către Tribunal a unor neregularități de procedură prin introducerea unor aspecte care nu au făcut obiectul procedurii

Hotărârea Tribunalului încalcă dreptul la apărare al recurente și principiul contradictorialității procedurii. Motivarea hotărârii introduce aspecte esențiale pentru soluționarea litigiului care, ca atare, nu au făcut obiectul dezbaterilor în cadrul procedurii jurisdicționale.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO L 287, p. 63).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 468/2014 al Băncii Centrale Europene din 16 aprilie 2014 de instituire a cadrului de cooperare la nivelul Mecanismului unic de supraveghere între Banca Centrală Europeană și autoritățile naționale competente și cu autoritățile naționale desemnate (Regulamentul-cadru privind MUS) (JO L 141, p. 1).

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 20 iulie 2017 – ADR Center/Comisia

(Cauza T-644/14) ⁽¹⁾

[„Sprijin financiar — Programul general «Drepturi fundamentale și cetățenie» pentru perioada 2007-2013 — Programul specific «Justiție civilă» — Acțiune în anulare — Decizie care constituie titlu executoriu — Articolul 299 TFUE — Competența autorului actului — Principiul bunei administrări — Cerere prin care se urmărește dispunerea de către Comisie a plății sumei restante datorate în temeiul unor convenții de subvenționare — Recalificare parțială a acțiunii — Clauză compromisorie — Competența Tribunalului — Costuri eligibile”]

(2017/C 293/32)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: ADR Center SpA (Roma, Italia) (reprezentanți: inițial L. Tantalò, ulterior A. Guillerme, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial J. Estrada de Solà și L. Cappelletti, ulterior J. Estrada de Solà și S. Delaude, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei C (2014) 4485 final a Comisiei din 27 iunie 2014 privind recuperarea unei părți a sprijinului financiar plătit reclamantei în executarea celor trei convenții de subvenționare încheiate în cadrul programului specific „Justiție civilă” și, pe de altă parte, cerere întemeiată pe articolul 272 TFUE prin care se solicită obținerea obligării Comisiei la plata sumei restante datorate în temeiul celor trei convenții de subvenționare în valoare de 49 172,52 euro, precum și daune interese

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) ADR Center SpA suportă cheltuielile de judecată efectuate de către Comisia Europeană, inclusiv cheltuielile acestei instituții aferente procedurii măsurilor provizorii, și jumătate din propriile cheltuieli de judecată, inclusiv în ceea ce privește propriile cheltuieli aferente procedurii măsurilor provizorii.
- 3) Comisia suportă jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de către ADR Center, inclusiv jumătate din cheltuielile acesteia din urmă aferente procedurii măsurilor provizorii.

⁽¹⁾ JO C 388, 3.11.2014.

Hotărârea Tribunalului din 20 iulie 2017 – Spania/Comisia

(Cauza T-143/15) ⁽¹⁾

[„FEGA și FEADR — Cheltuieli excluse de la finanțare — Cheltuieli efectuate de Spania — Ajutoare directe decuplate pentru anii de cerere 2008 și 2009 — Deficiențe în sistemul de control — Stabilirea eșantioanelor de control — Sarcina probei — Ajutoare pentru dezvoltarea rurală a comunității autonome Castilia și León pentru anii de cerere 2009 și 2010 — Controale la fața locului — Controale cheie — Proportionalitate”]

(2017/C 293/33)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentanți: M. Sampol Pucurull și M. J. García-Valdecasas Dorrego, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Triantafyllou și I. Galindo Martín, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea în parte a Deciziei de punere în aplicare (UE) 2015/103 a Comisiei din 16 ianuarie 2015 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO 2015, L 16, p. 33).

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/103 a Comisiei din 16 ianuarie 2015 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) în măsura în care privește corecțiile financiare impuse Regatului Spaniei ca urmare a anchetei AA/2009/007/ES pentru anul de cerere 2009.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 178, 1.6.2015.

Hotărârea Tribunalului din 20 iulie 2017 – Belgia/Comisia

(Cauza T-287/16) ⁽¹⁾

„FEGA și FEADR — Cheltuieli excluse de la finanțare — Cheltuieli efectuate de Belgia — Restituire la export — Lipsa recuperării rezultată din neglijențe imputabile unei agenții a statului membru — Neepuizarea tuturor căilor de atac posibile — Proporționalitate”

(2017/C 293/34)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Regatul Belgiei (reprezentanți: inițial J.-C. Halleux și M. Jacobs, ulterior M. Jacobs, L. Van den Broeck și J. Van Holm, agenți, asistați de É. Grégoire și J. Mariani, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Bouquet și P. Ondrůšek, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2016/417 a Comisiei din 17 martie 2016 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre din Fondul european de garantare agricolă (FEGA) și din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO 2016, L 75, p. 16) în măsura în care aceasta exclude de la respectiva finanțare în privința Regatului Belgiei suma de 9 601 619,00 euro.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Regatul Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 270, 25.7.2016.

Hotărârea Tribunalului din 20 iulie 2017 – Cafés Pont/EUIPO – Giordano Vini (Art's Café)**(Cauza T-309/16) ⁽¹⁾****[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de decădere — Marca Uniunii Europene figurativă Art's Café — Utilizare serioasă a mărcii — Articolul 15 alineatul (1) și articolul 51 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]**

(2017/C 293/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Cafés Pont, SL (Sabadell, Spania) (reprezentanți: E. Manresa Medina și J. Manresa Medina, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: S. Bonne, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Giordano Vini SpA (Diano d'Alba, Italia) (reprezentanți: F. Jacobacci și L. Ghedina, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 1 aprilie 2016 (cauza R 1110/2015-2) privind o cerere de decădere între Giordano Vini și Cafés Pont

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Cafés Pont, SL la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 296, 16.8.2016.

Hotărârea Tribunalului din 20 iulie 2017 – Mediaexpert/EUIPO – Mediaexpert (mediaexpert)**(Cauza T-780/16) ⁽¹⁾****[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene figurativă mediaexpert — Marca națională verbală anterioară mediaexpert — Motiv relativ de refuz — Articolul 53 alineatul (1) litera (a) și articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 — Dovada existenței, a valabilității și a domeniului de protecție ale mărcii anterioare — Certificat de înregistrare a mărcii anterioare — Traducere — Normele 37-39 și norma 98 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 — Încredere legitimă”]**

(2017/C 293/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Mediaexpert sp. z o.o. (Varșovia, Polonia) (reprezentant: J. Aftyka, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Mediaexpert S.A. (Varșovia)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 11 august 2016 (cauza R 2583/2015-1), referitoare la o procedură de declarare a nulității între Mediaexpert sp. z o.o. și Mediaexpert S.A.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Mediaexpert sp. z o.o. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 6, 9.1.2017.

Ordonanța Tribunalului din 19 iulie 2017 – BPC Lux 2 și alții/Comisia

(Cauza T-812/14) ⁽¹⁾

„Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Ajutor al autorităților portugheze pentru rezoluția instituției financiare Banco Espírito Santo — Înființarea și capitalizarea unei bănci punte — Decizie prin care ajutorul este declarat compatibil cu piața internă — Lipsa interesului de a exercita acțiunea — Inadmisibilitate”

(2017/C 293/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: BPC Lux 2 Sàrl (Senningerberg, Luxemburg) și ceilalți 19 reclamanți ale căror nume figurează în anexa la ordonanță (reprezentanți: P. Fajardo, avocat, J. Webber și M. Steenson, solicitors, și K. Bacon, QC)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Flynn și P. J. Loewenthal, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Republica Portugheză (reprezentanți: L. Inez Fernandes și S. Jaulino, agenți, asistați de M. Mendes Pereira, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea deciziei C (2014) 5682 final din 3 august 2014 privind ajutorul de stat SA. 39250 (2014/N) – Portugalia – Rezoluția Banco Espírito Santo.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) BPC Lux 2 Sàrl și ceilalți reclamanți ale căror nume figurează în anexă sunt obligați să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele expuse de Comisia Europeană în cadrul prezentei proceduri și în procedura de măsuri provizorii.
- 3) Republica Portugheză suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 46, 9.2.2015.

Ordonanța Tribunalului din 19 iulie 2017 – De Masi/Comisia

(Cauza T-423/16) ⁽¹⁾

„Acțiune în anulare — Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente privind lucrările grupului Codul de conduită (fiscalitatea întreprinderilor) instituit de Consiliu — Răspuns la cererile inițiale după un acord echitabil — Lipsa unei decizii de confirmare — Inadmisibilitate”

(2017/C 293/38)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Fabio De Masi (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: A. Fischer-Lescano, profesor)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial J. Baquero Cruz și F. Erlbacher, ulterior J. Baquero Cruz, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea deciziilor Comisiei, pe care le-ar conține, pe de o parte, scrisoarea din 20 mai 2016 și, pe de altă parte, scrisoarea din 13 iulie 2016, care răspund la cererile de acces la documentele grupului „Codul de conduită (fiscalitatea întreprinderilor)”, formulate de reclamant în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca vădit inadmisibilă.
- 2) Domnul Fabio De Masi suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele ale Comisiei Europene.

⁽¹⁾ JO C 371, 10.10.2016.

Ordonanța Tribunalului din 19 iulie 2017 – Pfizer și Pfizer Santé familiale/Comisia

(Cauza T-716/16) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare — Uniune vamală — Tarif vamal comun — Nomenclatură tarifară și statistică — Clasificare în nomenclatura combinată — Subpoziții tarifare — Taxe vamale aplicabile mărfurilor clasificate în aceste subpoziții tarifare — Act normativ care presupune măsuri de executare — Neafectare individuală — Inadmisibilitate”)

(2017/C 293/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Pfizer Ltd (Sandwich, Regatul Unit) și Pfizer Santé familiale (Paris, Franța) (reprezentanți: L. Catrain González, avocat, și E. Wright, barrister)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Caeiros și K. Skelly, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea în parte a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/1140 al Comisiei din 8 iulie 2016 privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura combinată (JO 2016, L 189, p. 1).

Dispozitivul

- 1) Acțiunea este respinsă ca inadmisibilă.
- 2) Obligă Pfizer Ltd și Pfizer Santé familiale la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 462, 12.12.2016.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 21 iulie 2017 – PGNiG Supply & Trading/Comisia**(Cauza T-849/16 R)****(„Măsuri provizorii — Piața internă în sectorul gazelor naturale — Directiva 2009/73/CE — Cerere a Bundesnetzagentur care vizează modificarea condițiilor de derogare de la normele Uniunii pentru exploatarea gazoductului OPAL — Decizie a Comisiei privind modificarea condițiilor de derogare de la normele Uniunii — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”)**

(2017/C 293/40)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: PGNiG Supply & Trading GmbH (München, Germania) (reprezentant: M. Jeżewski, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: O. Beynet și K. Herrmann, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Republica Federală Germania (reprezentați: T. Henze și R. Kanitz, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE și prin care se urmărește suspendarea executării Deciziei C(2016) 6950 final a Comisiei din 28 octombrie 2016 privind modificarea condițiilor de derogare, în ceea ce privește gazoductul OPAL, de la normele referitoare la accesul terților la reglementarea tarifară stabilită de Directiva 2003/55/CE

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Revocă Ordonanța din 23 decembrie 2016, PGNiG Supply & Trading/Comisia (T-849/16 R).
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 21 iulie 2017 – Polonia/Comisia**(Cauza T-883/16 R)****(„Măsuri provizorii — Piața internă în sectorul gazelor naturale — Directiva 2009/73/CE — Cerere a Bundesnetzagentur care vizează modificarea condițiilor de derogare de la normele Uniunii pentru exploatarea gazoductului OPAL — Decizie a Comisiei privind modificarea condițiilor de derogare de la normele Uniunii — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”)**

(2017/C 293/41)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Republica Polonă (reprezentați: B. Majczyna, M. Kawnik și K. Rudzińska, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: O. Beynet și K. Herrmann, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantei: Republica Lituania (reprezentați: D. Kriaučiūnas și R. Krasuckaitė, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Republica Federală Germania (reprezentați: T. Henze și R. Kanitz, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE și prin care se urmărește suspendarea executării Deciziei C(2016) 6950 final a Comisiei din 28 octombrie 2016 privind modificarea condițiilor de derogare, în ceea ce privește gazoductul OPAL, de la normele referitoare la accesul terților la reglementarea tarifară stabilită de Directiva 2003/55/CE

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Revocă Ordonanța din 23 decembrie 2016, Polonia/Comisia (T-883/16 R).
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 21 iulie 2017 – Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo/Comisia**(Cauza T-130/17 R)****(„Măsuri provizorii — Piața internă în sectorul gazelor naturale — Directiva 2009/73/CE — Cerere a Bundesnetzagentur care vizează modificarea condițiilor de derogare de la normele Uniunii pentru exploatarea gazoductului OPAL — Decizie a Comisiei privind modificarea condițiilor de derogare de la normele Uniunii — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”)**

(2017/C 293/42)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (Varșovia, Polonia) (reprezentant: M. Jeżewski, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezenți: O. Beynet și K. Herrmann, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Republica Federală Germania (reprezenți: T. Henze și R. Kanitz, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE și prin care se urmărește suspendarea executării Deciziei C(2016) 6950 final a Comisiei din 28 octombrie 2016 privind modificarea condițiilor de derogare, în ceea ce privește gazoductul OPAL, de la normele referitoare la accesul terților la reglementarea tarifară stabilită de Directiva 2003/55/CE

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 21 iulie 2017 – Argus Security Projects/SEAE**(Cauza T-131/17 R)****(„Procedură de măsuri provizorii — SEAE — Recuperare prin compensare — Cerere de măsuri provizorii — Prejudiciu financiar — Obligația de diligență — Lipsa urgenței”)**

(2017/C 293/43)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Argus Security Projects Ltd (Limassol, Cipru) (reprezenți: T. Bontinck și A. Guillerme, avocați)

Pârât: Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) (reprezenți: S. Marquardt, agent, asistat de B. Allemeersch, de W. De Meester și de G. Scraeyen, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE prin care se solicită acordarea unor măsuri provizorii privind, pe de o parte, suspendarea executării deciziilor de compensare ale Comisiei, care acționează în numele contabilului SEAE, a sumelor de 100 600 de euro, de 41 522 de euro și, respectiv, de 52 600 de euro (deciziile comunicate la 15 martie 2017), de 58 924 de euro (decizia comunicată la 7 aprilie 2017) și de 41 422 de euro (decizia comunicată la 19 aprilie 2017) și, pe de altă parte, somația adresată SEAE de a nu mai adopta o decizie de compensare împotriva reclamantei în așteptarea pronunțării unei hotărâri definitive privind litigiul legat de executarea contractului-cadru 2008/14/SEC/RELEX/K8, pendinte în fața tribunal de première instance de Bruxelles (Tribunalul de Primă Instanță din Bruxelles) (Belgia)

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 20 iulie 2017 – António Conde & Companhia/Comisia**(Cauza T-244/17 R)****(„Măsuri provizorii — Navă de pescuit — Organizația de Pescuit în Atlanticul de Nord-Vest — Admisibilitate — Cerere de măsuri provizorii — Lipsa interesului”)**

(2017/C 293/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: António Conde & Companhia, SA (Gafanha de Nazaré, Portugalia) (reprezentant: J.R. García-Gallardo Gil-Fournier, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențați: A. Bouquet, A. Lewis și F. Moro, agenți)

Obiectul

Cerere formulată în temeiul articolelor 278 și 279 TFUE, prin care se urmărește obținerea dispunerii unor măsuri provizorii care să oblige Comisia Europeană să se abțină de la exercitarea de presiuni asupra Republicii Portugheze vizând excluderea navei de pescuit *Calvão* de pe lista navelor aflate sub pavilion portughez care sunt autorizate să pescuiască în zona de reglementare NAFO

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Acțiune introdusă la 14 iunie 2017 – TE/Comisia**(Cauza T-392/17)**

(2017/C 293/45)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamant: TE (reprezentant: J. Bartončík, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei de a deschide o investigație a Oficiului European de Luptă Antifraudă;
- Obligarea părâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea un principiu fundamental al dreptului Uniunii – principiul subsidiarității.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului *ne bis in idem*.

Acțiune introdusă la 27 iunie 2017 – Deza/Comisia

(Cauza T-400/17)

(2017/C 293/46)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamantă: Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Republica Cehă) (reprezentant: P. Dejl, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în parte a Regulamentului (UE) 2017/776 al Comisiei din 4 mai 2017 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 (denumit în continuare „Regulamentul CLP”), în măsura în care clasifică și etichetează substanța antrachinonă, prin includerea în tabelul 3 din partea 3 din anexa VI la Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului a următoarei intrări: Nr. de index 606-151-00-4; Identificarea chimică internațională: antrachinonă; Nr. CE: 201-549-0; Nr. CAS: 84-65-1; Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol: Carc. IB; Codul (codurile) frazelor de pericol: H350; Codul (codurile) pictogramei, cuvântului de avertizare: GHS08 Dgr; Codul (codurile) frazelor de pericol: H350;
- obligarea părâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe clasificarea și etichetarea nelegală și vădit incorectă a substanței antrachinonă drept substanță cancerigenă în categoria 1B potrivit tabelului 3 din partea 3 din anexa I la Regulamentul CLP
 - Această clasificare și etichetare nu se bazează pe dovezi suficiente obținute din studii fiabile și acceptabile care să demonstreze o relație cauzală între substanța antrachinonă ca atare și o incidență crescută a tumorilor la animalele de laborator în sensul punctelor 3.6.1 și 3.6.2 din partea 3 din anexa I la Regulamentul CLP.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea drepturilor reclamantei și a principiilor consacrate în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene
 - Drept consecință a clasificării și etichetării nelegale și vădit incorecte a substanței antrachinonă drept o substanță cancerigenă în categoria 1B potrivit tabelului 3 din partea 3 din anexa I la Regulamentul CLP, a existat o încălcare în special a dreptului reclamantei la respectarea proprietății sale și a principiului securității juridice.

Ațiune introdusă la 6 iulie 2017 – Leino-Sandberg/Parlamentul**(Cauza T-421/17)**

(2017/C 293/47)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamantă:* Päivi Leino-Sandberg (Helsinki, Finlanda) (reprezentanți: O. Brouwer și S. Schubert, avocați)*Pârât:* Parlamentul European**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Parlamentului din 3 aprilie 2017 prin care se refuză accesul reclamantei la decizia sa din 8 iulie 2015 adoptată ca răspuns la o cerere de confirmare formulată de un terț în temeiul Regulamentului nr. 1049/2001;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o eroare de drept, pe o eroare vădită de apreciere și pe nemotivare în aplicarea excepției referitoare la protecția procedurilor judiciare, cuprinsă la articolul 4 alineatul (2) a doua liniuță din regulamentul menționat.
 - Se susține că documentul solicitat este un document administrativ final care nu este protejat de confidențialitate sau de orice altă excepție de nedivulgare. În plus, chiar dacă s-ar aplica o asemenea excepție în speță, se susține că pârâtul, în mod vădit, a interpretat eronat sau a aplicat greșit această excepție, întrucât nu a arătat în ce mod divulgarea documentului solicitat ar aduce atingere protecției procedurilor judiciare.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o eroare de drept, pe o eroare vădită de apreciere și pe nemotivare în aplicarea criteriului interesului public superior în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) a doua liniuță din regulamentul menționat.
3. Al treilea motiv, invocat cu titlu subsidiar, întemeiat pe o eroare de drept, pe o eroare vădită de apreciere și pe nemotivare în aplicarea articolului 4 alineatul (6) a doua liniuță din regulamentul menționat.

Ațiune introdusă la 10 iulie 2017 – UF/EPSO**(Cauza T-422/17)**

(2017/C 293/48)

*Limba de procedură: lituaniana***Părțile***Reclamant:* UF (reprezentant: L. Gudaitės, avocat)*Pârât:* Oficiul European pentru Selecția Personalului (EPSO)**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei pârâtului din 4 aprilie 2017 de eliminare a reclamantului din cadrul concursului pentru juriști-lingviști de limba lituaniană EPSO/AD/335/16,

- somarea pârâtului de a autoriza reclamantul să rectifice o eroare vădită, modificând nivelul de cunoaștere a limbii polone din nivelul B1 în nivelul C1,
- includerea din nou a reclamantului în cadrul concursului de juriști-lingviști de limba lituaniană.

Motivul și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că pârâtul a adus atingere încrederii legitime a reclamantului și l-a indus în eroare, atunci când a confirmat conformitatea cu toate cerințele a candidaturii acestuia la concurs.
 - Reclamantul susține că pârâtul, după ce a confirmat la 9 ianuarie 2017 conformitatea candidaturii sale cu toate cerințele din anunțul de concurs și după ce l-a autorizat să participe la testele pe calculator, l-a indus în eroare și nu i-a dat posibilitatea să rectifice o eroare vădită de dactilografie, cu privire la nivelul său de cunoaștere a limbii polone, motiv pentru care ulterior a fost eliminat din concurs.
2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că pârâtul a adus atingere drepturilor și așteptărilor legitime ale reclamantului prin eliminarea acestuia din concursul pentru recrutarea unor juriști-lingviști de limba lituaniană.
 - Reclamantul susține că, prin decizia sa 4 aprilie 2017, pârâtul l-a eliminat din concurs în mod nejustificat, având în vedere nivelul de cunoaștere a limbii polone pe care îl indicase în formularul de candidatură, întrucât pârâtul cunoștea adevăratul său nivel de cunoaștere a limbii polone pe baza informațiilor și a rezultatelor furnizate în cadrul candidaturii sale la un alt concurs (EPSO/AD/328/16). Reclamantul arată că potrivit jurisprudenței Tribunalului, comisia de evaluare trebuie să aprecieze de la caz la caz dacă diplomele prezentate sau experiența profesională a fiecărui candidat a fost evaluată în mod corespunzător, iar decizia sa de eliminare a unui candidat din concurs este considerată act care lezează, în sensul articolului 91 alineatul (1) din Statutul funcționarilor.

Acțiune introdusă la 14 iulie 2017 – António Conde & Companhia/Comisia

(Cauza T-443/17)

(2017/C 293/49)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: António Conde & Companhia, SA (Gafanha de Nazaré, Portugalia) (reprezentant: J. García-Gallardo Gil-Fournier, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei Comisiei de a refuza să transmită în mod prompt secretarului Comisiei pentru Pescuitul în Atlanticul de Nord-Est numele vaselor sub pavilion portughez SANTA ISABEL și CALVAO, împiedicându-le astfel să își desfășoare activitatea, începând cu 1 iulie 2017 în zonele de pescuit din Atlanticul de Nord-Est, pentru a pescui sebastă și creveți, încălcând astfel articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1236/2010 ⁽¹⁾;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un singur motiv, întemeiat pe faptul că pârâtul a încălcat articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1236/2010 prin faptul că a intervenit în procesul de redactare sau de comunicare a listei vaselor întocmite de Portugalia pentru transmiterea către secretarul Comisiei pentru Pescuitul în Atlanticul de Nord-Est. Pârâta nu are dreptul să formuleze observații, să modifice, să facă recomandări, să evalueze, să respingă, să redacteze ori să facă presiuni asupra statelor membre cu privire la astfel de liste.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1236/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 decembrie 2010 de stabilire a unui sistem de control și de asigurare a respectării aplicabil în zona reglementată de Convenția privind viitoarea cooperare multilaterală pentru pescuit în Atlanticul de Nord-Est și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2791/1999 al Consiliului (JO 2010 L 348, p. 17).

Ordonanța Tribunalului din 17 iulie 2017 – Aston Martin Lagonda/EUIPO (Reprezentarea unui calandru poziționat în partea din față a unui autovehicul)

(Cauza T-86/15) ⁽¹⁾

(2017/C 293/50)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 138, 27.4.2015.

Ordonanța Tribunalului din 17 iulie 2017 – Aston Martin Lagonda/EUIPO (Reprezentarea unui calandru poziționat în partea din față a unui autovehicul)

(Cauza T-88/15) ⁽¹⁾

(2017/C 293/51)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 138, 27.4.2015.

Ordonanța Tribunalului din 17 iulie 2017 – DQ și alții/Parlamentul

(Cauza T-38/17) ⁽¹⁾

(2017/C 293/52)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 104, 3.4.2017.

Ordonanța Tribunalului din 20 iulie 2017 – GY/Comisia**(Cauza T-203/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 293/53)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 195, 19.6.2017.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO